



ገባኤ ቃና

ዘኢርቶዶክስ ተዋሕዶ
ለግብ ገባኤ ተዋሕዶች



ገባኤ ቃና ፲፭ኛ ዓመት ቁጥር ፩

ሐምሌ ፳፻፲፭ ዓ.ም



"ያለሥራ የሚያልፍ ጊዜ
መኖር የለበትም ::"
ዶክተር ወርቁ ደጀኔ



ጉባኤ ቃና

ዘኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ለግቢ ጉባኤ ተማሪዎች

የቤተ ክርስቲያኒቱን ትምህርተ ሃይማኖት ሥርዓትና ትውፊት ጠብቆ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሰ/ት/ቤቶች ማ/መ/ ማህበረ ቅዱሳን በግቢ ጉባኤያት አገልግሎት ማስተባበሪያ በትምህርትና ሚዲያ ዋና ክፍል በተለይ ለክፍተኛ ትምህርት ተቋማት (ለግቢ ጉባኤያት)

በየዎስት ወሩ እየተዘጋጀ የሚወጣ መንፈሳዊ መጽሔት፡፡

የካቲት ፳፯ ዓ.ም. ተጀመረ

አሳታሚ በኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ/በሰ/ት/ቤቶች ማ/መ/ ማህበረ ቅዱሳን

011 8 68 47 19 / 011 1 11 88 07/



ማዕጫ

መልእክት

“በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር”...2

ሰብክት

“እኔ የመረጥሁት ጸም ይህ አይደለምን?»,.....5

ትምህርት ሃይማኖት

“ደምፀ እገሪሁ ለዝናም፤

የዝናም ኮቴው ተሰማ”15

እንግዳችን

ዕውቀት፣ እምነትና መሪነት.....31

የጥያቄዎቻችሁ መልስ

.....42

ኪነጥበብ

ክረምቱን በምን?.....46

ከፍተኛ ሪፖርተር

ዲ./ን አበበ ፍቅሬ

የገጽ መልክ/ሌይ አውት/

እና የሽፋን ገጽ ዲዛይን

ልደት አስፋው

ማህበረ ቅዱሳን እግዚአብሔር ያከበራቸው የነቢያት፣ የሐዋርያት፣ የጸድቃን፣ የሰማዕታት በአጠቃላይ የቅዱሳን ገድል፣ ትሩፋትና አማላጅነት የሚዘከርበት በመሆኑ ይህንን ስያሜ አግኝቷል፡፡

ነገር ጸንተህ ኑር”

(2ኛ ጢሞ. ፫፡፲፬)

ቅዱስ ጳውሎስ ለመንፈስ ልጁ ለጢሞቴዎስ ሲመክረው የተናገረው ቃል ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ሲያገለግል በሥጋ ፍላጎት ያሉ ሰዎች እንዴት እንደተቃወሙት በአገልግሎቱ ላይ ምን ያህል ጫና እንዳደረሱበት እያወሳ በእርሱ ጫና እንዳደረሱ በጢሞቴዎስ ላይ እንደሚያደርሱበት ያውቃልና ይህንን ምክር መከረው።

“ከማን እንደተማርኸው ታውቃለህና” እያለ ያስተማረው እርሱ በመከራ ያለፈ እንደሆነ ጢሞቴዎስም እንደቅዱስ ጳውሎስ፣ “እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሰሉ” እንዲል (1ቆሮ. ፲፩:፩) ቅዱስ ጳውሎስን መስሎ መከራውን ማለፍ እንደሚገባው ሲያስገነዝበው ነው። በዚህ በመምሰል ውስጥ ደግሞ መከራ አለ። (፪ጢሞ. ፫፡፲፪)

አገልሎቱን የሚያደናቅፉት ኢስማንያን ብቻ አይደሉም “አማኝ ነን” ብለው የሚያስቡ ነገር ግን ሥጋዊ ምኞታቸው ያሸነፋቸው፣ ከፖለቲካው የሚደልቱ፣ በዘረኝነት ወላፊን የነደዱ “በበግ ለምድ ሢመትና ልብስ ተሰውረው በቤቱ የሚርመስመሱ ይኖራሉ “የአምልኮ መልክ አላቸው ጎይሉን ግን ክደዋል” እንዲል። (፪ጢሞ. ፫፥፭) በእኛ ዘመን ብቻ ያለ ሳይሆን ገና ከጥንት ጀምሮ መኖሩን ሐዋርያው “ኢየሱስና ኢያንበሬስ መሴን እንደተቃወሙት” ገልጸለት የሚሸነፉበትንም ሲነግረው “አንተ ግን ትምህርቱንና ስካሄዴን ስሳቤንም እምነቱንም ፍቅሬንም

በግቢ ጉባኤ ቆይታችሁ የተማራችሁትን ትምህርት ወደመጣችሁበት ስፍራ እንዴት እንደምታደርሱ፣ የሚገጥሟችሁን ፈተና ሁሉ በጽናት ተወጥታችሁ የያዛችሁትን ዘር ዘርታችሁ ሠላላ ስላና መቶ እንዲያፈራ የምታደርጉበት ጊዜ አሁን ነውና ከግቢ ጉባኤ እንዴት እንደተጠራችሁ ታውቃላችሁና።

የቤተ ክርስቲያንን መዋቅር በደንብ ተረድታችሁ በተረዳችሁት የተግባቦት ክሂሎች አጋር ማኅበራት፣ አጥቢያ፣ ቤተ ክህነትና ሌሎች በየደረጃው ከሚገኙ የቤተ ክርስቲያኖችን መዋቅር ጋር በመሆን ሥራዎችን ለመሥራት ታጥቃችሁ መነሣት ይጠበቅባችኋል።

በአገልግሎት ጊዜ መሰናክል ቢገጥማችሁ በጸሎት ከአግዚአብሔር ጋራ በመነጋገር አካሄዶችን ከሌሎች የልምድ ተሞክሮ በመቅሰም በትዕግሥትና በጽናት ከሌሎች አጋር አካላት ጋር በመሆን መፍትሔ ለማምጣት መንቀሳቀስ ያስፈልጋል። በዚህ መልኩ የክረምት እረፍታችሁን ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሰጥታችሁ በነፍስም በሥጋም ልትጠቀሙ ይገባል።

“እኔ የመረጥሁት ጾም
ይህ አይደለምን?

በዲ/ን ማለደ ዋሲሁን

ጸም ማለት ከምግብ መቆጠብ ወይም መከልከል ማለት ነው። በነጠላ ትርጉሙ ከምግብና ከመጠጥ ለተወሰነ ጊዜ መቆጠብ፣ የእንስሳት ተዋጽኦ ከሆኑ ምግቦች ለጊዜው መታቀብ ማለት ነው። ክርስቲያናዊ በሆነው መንፈሳዊ ሕይወት ግን መጽሐፍ ቅዱስንና የቀደሙ አባቶቻችንን የአኗኗር ትውፊት መሠረት አድርጎ የሚኖርን የጸም ሕይወት ያመለክታል። ለምሳሌም ሙሴ አርባ ቀን ጸመ፣ ጌታችንም በምድረ በዳ አርባ ቀን ጸመ (ማቴ. ፬፥፪) የሚለውን እናገኛለን። እነዚህን መሠረት አድርጎ ጸም ሲተረጎም ግን ነቢዩ “እኔ የመረጥሁት ጸም ይህ አይደለምን?” (ኢሳ. ፶፰) ብሎ የተናገረለትን የጸምን ምሥጢራዊ (መንፈሳዊ) ትርጓሜ እናገኛለን።

በምሥጢራዊ ትርጓሜ ጾም ከምግብ መቆጠብ ብቻ አይደለም፤ ከኃጢአት መቆጠብም ነው።

እንግዲህ በመንፈሳዊ አስተምህሮ ጾም ማለት፦

- ከክፉ አሳብ መቆጠብ
- ከክፉ ንግግር መቆጠብ
- ከኃጢአት ሁሉ መራቅ
- በአጠቃላይ ለጸሎት፣ ለንስሐ፣ ለምጽዋት የምንተጋበት ጊዜ ማለት ነው።

የዐቀፅ ጾም

ጾም ሲባል ክርስቲያኖች በራሳቸው ፈቃድ የሚጸሙት ብቻ ሳይሆን፤ የቤተ ክርስቲያን አባቶች በሠሩት ሥርዓት መሠረት በዐዋጅ ይጸማል። ለምሳሌ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በየዓመቱ የሚጸሙ ሰባት የዐዋጅ አጽዋማት አሏት።

በአንድነት የመጸሙ አስፈላጊነት መሠረቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊና የእግዚአብሔር ሕዝብ ሥርዓት ሆኖ የኖረ በመሆኑም ነው።

እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅርና መግዛት የሚገልጹት በግላቸው በሚኖራቸው የእምነት ሕይወት ብቻ አልነበረም። እንደ አንድ የእግዚአብሔር ሕዝብ ፍቅርና መግዛታቸው ጸምን በማወጅ በጋራም በመዘመር ይገልጹ ነበር። ሰዎች በጋራ እንደሚጸልዩት በጋራ እንደሚዘምሩት በጋራ መጸማቸው ተገቢና ሥርዓታዊ ሆኖ የኖረ ነው። ነቢዩ ኢዩኤል ፪፥፲፭-፲፮ “መለከት ንፉ... ጸም ቀድሱ፤ ጉባኤን ሰብስቡ” ያለው ይህን ያስታውሳል።

ክርስቲያኖች ለአንድ የአገልግሎት ዓላማም መሳካት አበክረው በጋራ ይጸልዩ ነበር። ይህንን መንፈሳዊ ተግባር የተማርነው ደግሞ ከመጀመሪያዬቱ ቤተ ክርስቲያን ነው። በዘመነ ሐዋርያት «እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጾሙ መንፈስ ቅዱስ፥ በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ። በዚያን ጊዜም ከጦሙ ከጸለዩም እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናቡቱአቸው።» (ሐዋ. ፲፫፥፪-፫) እንደተባለ ለአገልግሎታቸው ሁሉ መቃናት እና መባረክ በጋራ ይጸልዩ ነበር።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሕዝቡ መካከል ተመላልሶ የማስተማር ሥራውን ለመጀመር ሲዘጋጅ ከጥምቀቱ በኋላ በገዳመ ቆርንቶስ አርባ ቀን፣ አርባ ሌሊት መጸሙን ከወንጌል

ለአንዳንዶች በጋራ መጸም የፈረሳውያን አካሄድ የሚመስላቸው አሉ። ፈረሳውያንን ያስነቀፋቸው የሚጸሙበት መንገድና ዓላማ እንጂ መጸማቸው ወይም በዐዋጅ መጸማቸው አልነበረም። ለታይታ መጸም፣ ለአድማና ለጥላቻ፣ ለውንም ለማጥፋት መጸም በእጅጉ የሚነቀፍ ጸም ነው። አስቀድሞ ከጠቀስነው ለነፍስ ዓላማ ከሚጸመው እውነተኛው ጸም በተለየ መንፈስ ይጸሙ ስለነበር የፈረሳውያን ጸም የተወገነ ነው።

ሰዎች እብዛተን እንድማሰን?

ክርስቲያን ለሥጋው ሳይሆን ለነፍሱ የሚያደላ፣ ሥጋን በነፍሱ ለማስገዛት በየጊዜው ሁሉ ተጋድሎ ላይ ያለ ሰው ነው። ስለዚህ ለሚቻለው አብዝቶ መጸም የሚያስነቅፍ አይደለም። አብዝቶ ለወራት መጸም በነቢያት ሕይወት ሕግን ለመቀበል አርባ ቀን የጸመው የሙሴን (ዘጸ. ፴፬፡፳፰) ፣ ወደ ኮሬብ ሲጓዝ አርባ ቀን የጸመው የኤልያስን (፩ኛ ነገ. ፲፱፡፳) ጾም እናያለን። በኋላ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአርአያነት አርባ ቀን እና አርባ ሌሊቶችን መጸሙን እንመሰክራለን። (ማቴ. ፬) ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም እያሉ ብዙ ፈተናዎችን ለማሸነፍ፣ ብዙ መጸማቸው የሚያስነቅፍ አይሆንም። የሚያስነቅፈው ዓላማው የነፍስ ያልሆነ ከንቱ መጠውለግና ከንቱ የጾም ርዝማኔ ነው።

እንደ እኛ እንደሥጋውያኑ የዚህን ዓለም መብል መጠጥ ሳያስፈልጋቸው በዝማሬ ብቻ በሚኖሩ በመለክክት ሥርዓት ለመኖር

አንዳንዶች ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ድንኰትን ከሠራልን፤ ከሰጠን በኋላ ለምን እንጸማለን ይላሉ። ክርስቶስ ድንኰትን የሰጠን እንዳንዘምር፤ እንዳንጸልይ፤ እንዳንጸም እንዳንሰግድ፤ ወዘተ. አይደለም። ሰዎች የዳኑት ከዘለዓለማዊ ውድቀት ከኃጢአት እስራት ነው። ስለዚህ የተሰጠንን የመዳን ጸጋ አክብረን ጠብቀን ልንኖር የምንችለው በቅድስና ሕይወት ውስጥ ተጠብቀን ጸንተን ስንኖር ነው። «የጠራችሁ ቅዱስ እንደ ሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ።» (፩ኛ ጴጥ. ፩፡፲፮) እንደተባለ ጸም ለቅድስና ሕይወት የሚያበቃ ነው። ጸም ከሥጋ ሥራ ሁሉ እንድንሸሽ ፈጽመን እንድንርቅም የሚያግዝ ነው። ለዚህም ሥጋን ማሸነፍ፤ መግዛት ያስፈልጋል። «ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎለምሁ አስገዛዋለሁ።» (፩ኛ ቆሮ. ፱፡፳፯) ብሎ ሐዋርያው እንደተናገረ ሥጋን በፈቃዱ መጎለም የሚቻልበት አንዱ መሣሪያ ደግሞ ጸም ነው። በጸጋው እንደዳንን የመሰከረው፤ ያስተማረው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሚመክረን የሚያስተምረን በጸም እንድንጸና እንድንበረታ ሥጋችንን እንድንጎስም እንጂ ጸምን እንድንሸሽ አይደለም።

ሐኪሞችም ጭምር ጾምን ከደዌ ሥጋ ለመዳን ከሚሰጡት ምክር አንዱ ሆኗል። ሰዎች ከፍስክ ምግቦች ይልቅ የጾም ምግቦችን(አትክልት፣ ፍራፍሬ) እንዲያዘወትሩ መምከራቸው የታወቀ ነገር ነው።

ቅርስቴጋዎች ከከጓድ
 የአገልግሎት ዓካሄድ
 መሳካት አበቅረው በጋራ
 ይጻፉ ነበር። ይህንን
 መጓፊሳዊ ተግባር የተመርኩ
 ደግሞ ስመፂመሪያዬ ቤተ
 ቅርስቴጋ ነው።

ጾምና የዩኒቨርሲቲ ተማሪነት

ክርስቲያን ወጣቶች መቼም መች በየትኛውም ሥፍራ በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት መሠረት መጸም ግዴታቸው ነው። ይህ ማለት በሁሉም ቦታና ሁኔታ ውስጥ ጸምን መጸም ቀላል ይሆናል ማለት አይደለም። እጅግ በብዙ ፈተናዎች ውስጥ ሆነው ጸምን በብዙ ተጋድሎ የሚጸሙ ክርስቲያኖችም አሉ። ከእነዚህ መካከልም በተለያዩ ዩኒቨርሲቲዎች በትምህርት ዓለም ውስጥ ያሉ ተማሪዎች በጸም ወቅት ብዙ ፈተናዎች አሉባቸው።

የመጀመሪያው ፈተና የጾም ምግብ ያለማግኘት ነው። ብዙ የኢቨርሲቲዎች ካፌቴሪያዎቻቸው የጾም ምግብ ለማዘጋጀት የሚገደደደሩ፣ አንዳንዶቹም የማይፈቅዱ ናቸው። ቢፈቅዱም በዓይነትና

በአጠቃላይ በአንዚህና መሰል ምክንያቶች በዩኒቨርሲቲዎች ውስጥ መጸም ለተማሪዎች ከባድ ቢሆንም ይህንን ተሻግረው አሸናፊ ሆነው የሚወጡ ንቁ ተማሪዎች ግን በየግቢ ጉባኤዎች አሉ። አንዳቸው ሌላቸውን በማነጻና በማበርታት ለመጸም የሚያደርጉት ተጋድሎ በእግዚአብሔር ፊት ክብር የሚያገኙበት ይሆናል።

ከዐሥር ቀናት በኋላ እነዚህ ወጣቶች የቤተ መንግሥቱን ምግብና መጠጥ ሲበሉና ሲጠጡ ከቆዩ ሰዎች በላይ ጤናማና ጠንካሮች ሆነው ተገኙ። ይህም በመጸማችን ለእግዚአብሔር ያለንን ታዛዥነት በረከትን እንደሚያሰጠን ያሳያል። (ዳን. ፩፡፲፭)

ጸማችን ባህሎችን ሁሉ የሚሻገር መንፈሳዊ ሥርዓት ነው። ስለዚህ በባዕድ ሁኔታዎች ውስጥም ቢሆን ለእግዚአብሔር ታምኖ ለመገኘት የሚያበረታ ነው።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

“ደምፀ እገሪሁ ለዝናም፤ የዝናም ኮቴው ተሰማ”

(ቅዱስ ያፌድ)

በመ/ር ተፈሪ መንገሻ (BTH)

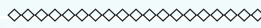
1. “ደምፀ እገሪሁ ለዝናም፤ የዝናም ኮቴው ተሰማ” (ቅዱስ ያፌድ)

ቅዱስ ያፌድ ድርሰቶቹ ለኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን የሥርዓተ አምልኮ ሂደት ውስጥ ትልቁን ሚና የሚወስድ ታላቅ ሊቅና ቅዱስ አባት ነው። ዓመትን በአራት ዐበይትና በጠቡ ንዑሳን አዝማናት ከፍሎ ለእያንዳንዳቸው ስያሜ የሰጠ፤ የዜማ ድርሰቶቹም ሂደት ከኢትዮጵያ አካባቢዎችና የአየር ጸባይ ሁኔታዎች ጋር የተሰናሰለና እነሱንም በምሥጢርና በመንፈሳዊ ሁነቶች በማቆራኘት የገለጠ ነው። ከአራቱ ክፍላት ዓመት አንዱ የሆነው ክረምት ነው።

1.1. ክረምት በቅዱስ ያፌድ እይታ

ቅዱስ ያፌድ በዚህ የክረምት ወቅት መጀመሪያ ላይ “ደምፀ እገሪሁ ለዝናም፤ የዝናም ኮቴው ተሰማ” በማለት ይናገራል። ይህም የዝናምን መውረድ የክረምት ወቅትን መግባት የምንረዳበት እና በፍጥረታት ውስጥ የፍጥረታት ፈጣሪ እግዚአብሔርን የምንመለከትበት መነጽር ነው።

ቅዱስ ያፌድ የዚህን የዝናምን መውረድ የውኃ ከላይ የመውረድ ሂደት ብቻ ሳይሆን ወደ ምድር ወርዶ ከሚያከናውነው ሥራና



ከሚያስገኘው ጥቅም አንጻር ሲገልጽ “ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ሶብ ይዘንም ዝናም ይጸግቡ ርትባን፤ ወይትፌሥሑ ነዳያን፤ ወሠርዐ ሰንበተ ለሰብእ ዕረፍተ፤ የዝናም ኮቴው ተሰማ ዝናብ በዘነበ ጊዜ ረጉብተኞች ይጠግባሉ፤ ድሆች ደስ ይሰኛሉ፤ ሰንበትን ለሰው ዕረፍት ፈጠረ” በማለት ይናገራል። (ድን ዘክረምት)

መጽሐፍ ቅዱስ ስለዝናብ በልዩ ምሥጢራዊ ሁኔታ ይገልጻል። ሙሴ እግዚአብሔር በወቅቱ ዝናብን ለፍሬ እንደሚሰጥና ነገር ግን ያ ሰው በእንጀራ ብቻ እንደማይኖርና ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ነገርም ሁሉ እንደሚኖር ይናገራል። (ዘዳ. ፲፩+፲፬)

ስለሆነም ዝናብ ለሥጋ ምግብ ይሆን ዘንድ ብቻ የሚሰጥ ስጦታ ሳይሆን ጸጋን የተጠማች ነፍስም እንደምትረካ የሚያሳይ ምስል ነው። ምድር ያለ ዝናብ ምግብን ወይም ሕይወትን እንደማትሰጥ ሁሉ የሰው ልብም ያለ መለኮታዊ ስጦታ (መጎብኘት) ቅድስናን ሊሠራ አይችልም። ቅዱስ ዳዊት ምድር ያለ እግዚአብሔር በእራሷ ባዶ እንደሆነች፤ የእግዚአብሔር መጎብኘት እንደሚያስፈልጋት “ሐወጽካ ለምድር ወከርወይካ ወከብዛኽ ለብዕላ ፈለገ እግዚአብሔር ምሉዕ ማይተ፤ ምድርን ጎበኘሃት አጠጣሃትም፥ በረከተዋንም እጅግ አበዛኅ፤ የእግዚአብሔር ወንዝ ውሀን የተመላ ነው።” በማለት ስለ እግዚአብሔር ጎብኝትና በረከት ይናገራል። (መዝ. ፳፭፥፱) ስለዚህ ነፍስም እንዲሁ የእግዚአብሔር መጎብኘት ማወቅና መጠበቅ እንደሚገባት የሚያሳይ ነው።

ቅዱስ ያፌድ “የዝናብ ኮቴው ተሰማ” ብሎ ሲናገር እግዚአብሔር እኛን ለመጎብኘት እንደሚመጣ እንድናስብና ድምፁን እንድንሰማ የሚያዘጋጀን ነው። በኦሪት ዘፍጥረት ላይ አዳም ከበደለ በኋላ በዚያው ጊዜ በገነት መካከል የእግዚአብሔርን ድምፅ እንደ ሰው እግር ኮቴ ሲመላለስ ለምቶ ነበር፤ (ዘፍ. ፫፥፳) ስለሆነም በዝናብ

ውስጥ ያሉት የእግር ዳካዎች የእግዚአብሔር መለኮታዊ ጥበቃው ታምኖ የሚቀርብ መሆኑን ያስታውሰናል። ዝናብ በአንድ ጊዜ በኃይል ሆኖ እንደሚደፋ ውኃ በቅጽበት አይወርድም። ምድር እስክትረሰርስ ድረስ በመጠን ይወርዳል እንጂ። አምላክ ለሰው ልጅ የሚሰጠው መለኮታዊው እንክብካቤም እንዲሁ ነው።

ባለጸጋዎች በሀብታቸው ሽምተው ይመገባሉ ነዳያን ግን የሰማይን ጠል የምድርን ቡቃያ ይናፍቃሉ። ስለዚህም በድርቅ ጊዜ ከባዕለጸጋዎች ይልቅ የሚቸገሩት ድሀዎች ናቸው። ለዚህም ነው ቅዱስ ያፌድ “ዝናብ በዘነበ ጊዜ ረኅብተኞች ይጠግባሉ፤ ድሆች ደስ ይሰኛሉ” በማለት የተናገረው። እግዚአብሔር ፍጥረቱን የሚመግብ አባት፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ የሚመራ/የሚያሰማራ እውነተኛ እረኛ መሆኑን የሚገልጹ ናቸው። (መዝ. ፳፪፥፩)

ስለዚህም የቅዱስ ያፌድ ትምህርት ፍጥረትን በምስጢርና በተለየ መንገድ እንድንመለከት ይመሩናል። ማለትም ዝናብ ውሃ ብቻ አይደለም፤ የእግዚአብሔር መግቦት ማስታወሻ ነው። ሰንበት ቀን ብቻ አይደለም፤ እሱ ምስጢራዊ ዕረፍት ነው። ረሀብ የበረከት መራቅ ብቻ አይደለም፤ የእግዚአብሔር ምሕረት የሚገለጥበት ነው። ድህነት ማጣት ብቻ አይደለም፤ እሱ ከእግዚአብሔር ጸጋ መራቆትን የሚያሳይ ነው። የዝናቡ ኮቴ ድምፅ ብቻ አይደለም፤ እሱ እግዚአብሔር ምድርን እንዳልተዋት ማብሰሪያ ነው።

ስለዚህ ዝናብ በሚዘንብበት ጊዜ ልብ ሁሉ እንዲህ ይበል፥ እግዚአብሔር ቅርብ ነው። የዝናብ ድምፅ የእግዚአብሔርን መቅረብ፤ ምሕረት እና ለፍጥረቱ የሚያደርገውን ቸርነት የሚያስታውሰን ከሆነ፥ ጥልቅ የሆነ ጥያቄ መጠየቅ አለብን፥ እግዚአብሔር በምድር ላይ የሰደደው ከሁሉ የሚበልጠው ዝናብ ነፋሳት ያልታከሉበት፤ ነጎድጓድ ያልተቀላቀለበት ዝናብ ምንድን ነው? አምላክ ወልደ አምላክ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ነው።

1.2. ዝናብ ክርስቶስ

ዝናብ በበጋ ድርቅ ሕይወት ያጡ ሰብሎች ነፍስ ለመዝራት ከሰማይ እንደሚወርድ ሁሉ፥ ክርስቶስም ለሞተው ዓለም ሕይወትን ለመስጠት ከሰማይ ወረደ።

ነቢያት ዝናብን የእግዚአብሔር የማዳን ጉብኝት ምልክት አድርገው የተጠቀሙበት ምክንያት ዝናብ ከላይ ስለሚመጣ፣ ሕይወትን ስለሚሰጥ፣ የደረቀውን ስለሚያለመልም እና ሰብልን ለፍሬ ስለሚያበቃ ነው። በተመሳሳይ መንገድ ክርስቶስ ከሰማይ መጣ፣ የሰውን ልጅ አደሰ፣ የጽድቅንና የዘላለም ሕይወትንም ፍሬ እንዲያፈራ አደረገ። መዝሙረኛው ስለ እርሱ እንዲህ ሲል ትንቢት ተናገረ፦ “እንደ ዝናብ በታጨደ መስክ ላይ፥ በምድርም ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታ ይወርዳል።” (መዝ. ፸፩፥፮) ዓለም በኃጢአት ምክንያት ከመንፈስ ጽድቅ ምድረ በዳ ሆና ነበር፤ ነገር ግን ክርስቶስ እሷን ሕያው ለማድረግ ዝናብ ክርስቶስ መጣ።

ዝናብ ከሰማይ በሚወርድበት ጊዜ፥ ምድር የተራቡትን የሚያጠግብ ምግብ ሥጋን ታዘጋጃለች። እውነተኛ ዝናብ ክርስቶስም በኃጢአት የደረቀ ምድረ በዳ የሰውን ልጅ ወደሕይወት አምጥቷል። ትምህርቶችና ምሳሌዎች የደረቁ ልቦችን አራሱ፤ የተጠሙ ነፍሳትን አረኩ፤ እምነትን፣ ንስሐን፣ ተስፋን እና ፍቅርን አበቀሉ።

“ዝናብ ከሰማይ እንደሚወርድ፥ ምድርን እንደሚያረካት፥ ታበቅልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት፥ ዘርንም ለሚዘራ እንጀራንም ለሚበላ እንደሚሰጥ እንጂ ወደ ሰማይ እንደማይመለስ፥ ከአፌ የሚወጣ ቃሌ እንዲሁ ይሆናል።” (ኢሳ. ፶፭፥፲-፲፩) እውነተኛ ዝናብ አካላዊ ቃል ክርስቶስ “ፈልፈለ ማየ ሕይወት ዘይውሕዝ እምክርሱ፤ የሕይወት ውኃ ከእርሱ የሚፈልቅ” የተባለለት እርሱ መጣና ዓለምን በዝናም ወንጌል አጠጣት። (ዮሐ. ፩ ፥፩)

ክርስቶስ ለደረቀችና ለሞተችው ዓለም ሕይወትን ለመስጠት የወረደ ሰማያዊ ዝናብ ከሆነ፤ ይህ ሰማያዊ ዝናብ የመጣው ከየትኛው ደመና ነው? ዝናብ ያለ ደመና አይታይም፤ በማዳንም ምሥጢር ውስጥ፤ እግዚአብሔር የሕይወት ዝናብ በምድር ላይ በእሷ በኩል እንዲወርድ ቅድስትና ሕያው የሆነች ደመናን አዘጋጅቷል። ስለዚህ፤ የዝናቡን ምሥጢር ለመረዳት፤ አሁን የደመናዋን ምስጢር እናያለን።

1.2.1. ዝናም ክርስቶስን ለማስገኘት የታየች እውነተኛ ደመና ቅድስት ድንግል ማርያም

ከመጀመሪያው ጀምሮ፤ የሰው ልጅ አስከፊ ድርቅን አስተናግዷል፤ ይኸውም የውሃ ድርቅ ሳይሆን የጸጋ ማጣት ነው። በሔዋን አለመታዘዝ ምክንያት፤ የሰው ልጅ መንፈሳዊ ረሃብና ጥማት ደረሰበት። በዓለም “ምልዓተ ኃጢአት” ሆኖ “ሁሉ በደለ” እንዲል የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ኅብረትም ተቋረጠ። የሕይወት ዛፍ ያለበት የገነት መንገድ ተዘጋ። የሰው ልጅ ከሕይወት እንጀራና መጠጥ ከሆነው ከእግዚአብሔር ተለይቶ ቀረ።

እግዚአብሔር ወደ እርሱ መጣ፤ ፈራጅ ብቻ ሆኖ አልመጣም፤ ተስፋ፣ ጭምር ይዞለት መጣ። አዳም በተሸሸገበት እግዚአብሔር በሰኩና ብእሲ ድምፅ እያሰማው መምጣቱ የሰው ልጅን እንዳልተወው የመጀመሪያው ማብሠሪያ ነበር። ፍርድ ተነገረ፤ ነገር ግን ተስፋም አብሮ ተሰጠ። እግዚአብሔር የሴቲቱ ዘር ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ አንድ ቀን የእባቡን እራስ እንደሚቀጠቅጥ አስታወቀ። (ዘፍ. ፫፡፲፭)

ዝናብ በደመና በኩል እንደሚወርድ ሁሉ፤ ክርስቶስም ወደ ዓለም በድንግል ማርያም በኩል መጣ። በዚህም ምክንያት፤ “አማናዊት ደመና” ተብላ ትጠራለች፤ ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴ ማርያም “አንቲ ዘበአማን ደመና እንተ አስተርአይኪ ለነ ማየ ዝናም፤ የዝናብ ውሃ የታየብሽ እውነተኛ ደመና አንቺ ነሽ።” እንዲል፤ ዝናብ ክርስቶስን

ለዓለም ያስገኘች ብርሃት ደመና ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። ነቢዩ ኢሳይያስ “እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና ላይ ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይመጣል” (ኢሳ. ፲፱፥፩) ሲል ትንቢት ተናገረ። “ፈጣን ደመና” የተባለችው ኃጢአት የሌለባት፣ ንጽሕተ ንጹሐን የሆነችው እመቤታችን ናት።

በ፩ኛ ነገሥት ምዕራፍ ፲፰ ላይ ምድሪቱ በድርቅ በምትሰቃይበት ወቅት፣ ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ ቀርሜሎስ ተራራ ጫፍ ወጥቶ በጸለየ ጊዜ የታየችው ያች የሰው እጅ የምታክል ታናሽ ደመና ወዲያውኑ ሰማዩን አጨልማ ታላቅ ዝናብ እንዳዘነበችና ምድርን ከሦስት ዓመት ከስድስት ወር ድርቅ እንዳሳረፈች ሁሉ፣ ድንግል ማርያምም ትሑት ሆና ሳለች (ሉቃ. ፩፥፵፰) ከባሕር (ከደቂቀ አዳም) ተለይታ በቅድስና የወጣች (ከፍ ያለች) አማናዊት ደመና ለሰው ልጆች ሁሉ የበረከት ዝናብ የሆነውንና መላውን ዓለም ከዘለዓለም የነፍስ ድርቅ የታደገውን ክርስቶስን አስገኘች።

ደመና ምድራዊ ዝናብን ይሸከማል። እመቤታችን ማርያም አማናዊ ዝናብ ክርስቶስን ተሸከመች። ደመና አዝርዕትን የሚያጠጣ ዝናም ያስገኛል። ማርያም ነፍሳትን የሚያጠጣውን እርሱን ወለደች። ደመና ለሰብሎች ሕይወትን የሚሰጥ ዝናብ ለማዝነብ ይታያል። ማርያም ለአዝርዕት ምእመናን የዘለዓለም ሕይወትን የሚሰጠውን ክርስቶስን ለማስገኘት ታየች።

ስለዚህ፡ ድንግል ማርያም ዝናብ ክርስቶስ የተገኘባት እውነተኛ ደመና ሆና በማዳን ታሪክ ውስጥ ትልቅ ሚናን ተወጥታለች።

የድኅነት ታሪክ የሚጀምረው በሴት ነው። በኤደን ገነት፣ ሔዋን በሰው ልጅ አሳዛኝ ታሪክ መግቢያ ላይ ቆማ ነበር። “ሴቲቱም ዛፋ ለመብላት ያማረ እንደ ሆነ... ባየች ጊዜ ከፍሬው ወለደችና በላች፤” እንዲል። (ዘፍ. ፫፥፮) ቅዱስ ኤፍሬም “ስለሔዋን የገነት ደጅ ተዘጋ፤

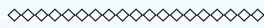
ስለድንግል ማርያም ተከፈተልን፤ ዳግመኛ ከዕፀ ሕይወት እንበላ ዘንድ አደለን” እንዲል፤ እግዚአብሔር በሔዋን ውድቀት ምክንያት ሴትን አላገለለም፤ ዳግሚት ሔዋን ድንግል ማርያም ከማሕፀንዋ እንድትወለድ ያውቃልና። ይኸውም ከውድቀት በኋላ ወዲያውኑ፤ የሚመጣው ድል ወይም ትንሣኤ ከሴት ጋር የተያያዘ እንደሚሆን አወጀ። “በአንተና በሴቲቱ፤ በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ።” (ዘፍ. ፫፥፲፭)

የመጀመሪያው የቤዛነት ትንቢት የተነገረው ስለ ሴቲቱ ዘር ነው። ስለዚህ፤ ከመጀመሪያው አንስቶ ሴት የችግሩ አካል ብቻ አልነበረችም፤ በእግዚአብሔር የማዳን ዕቅድ ውስጥ ተካታ ነበር። ከዘመናት በኋላ፤ ድንግል ማርያም የዚህ ተስፋ ፍጻሜ ሆነች። “እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች፥ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፥” (ኢሳ. ፯፥፲፬) ድኅነት በድንግል ማርያም በኩል ብቻ እንደሆነ (እግዚአብሔር ነጻረ እምሰማይ ምሥራቀ ወምዕራብ ሰሜን ወደቡበ ውስተ ኩሉ አጽናፍ ወኢረከበ ዘከማኪ ፈነወ ዋሕዶ ወተሰብአ እምኔኪ፤ እግዚአብሔር ከሰማይ ሆኖ ምሥራቅና ምዕራብ ሰሜንና ደቡብ ዳርቻዎቹ ሁሉ አየ እንደ አንቺ ያለ ሰው አላገኘም፤ አንድያ ልጁን ወደ አንቺ ላክ” ብሎ በድኅነተ ዓለም ያላት ድርሻ ይናገራል።

በማርያም በኩል፤ ሰማያዊው ዝናብ እራሱ ክርስቶስ ወደ ዓለም መጣ። ይህ ለኦርቶዶክሳውያን ሴቶች ጥልቅ የሆነ እውነትን ይገልጣል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በድኅነት ታሪክ ውስጥ በሴት በኩል ትልቅ ሥራ ሠርቷል።

1.2.2. ዝናም ወንጌልን ለማዝነም የተላኩ ሐዋርያት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምድራዊ አገልግሎቱን ፈጽሞ ወደ ሰማይም በዓረገ ጊዜ፥ ዓለምን ያለ ዝናብ ወንጌል አልተዋትም። ይልቁንም ወንጌሉን ለሐዋርያት አደራ ሰጣቸው፤ ወደ ዓለም ሁሉ ላካቸው፤



እንዲህም ሲል አዘዛቸው፤ “እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው” (ማቴ. ፳፰፥፲፱) ይህ የሚያሳየን ዝናብ ወንጌልን ለአዝርዕት ምእመናን ከይብሰት ኃጢአትና ክህደት ይታደጋቸው ዘንድ መድረስ እንዳለበት ነው።

“ደመናት ድምፅን ሰጡ” (መዝ. ፸፯፥፲) እንዲል ሐዋርያትም የሕይወትን ዝናብ የክርስቶስ ቃል የተሸከሙ መንፈሳዊ ደመናት ሆኑ። ቤተ ክርስቲያን በእነዚህ ደመናት ውስጥ ቅዱሳን ሐዋርያትንና የወንጌል ሰባኪዎችን በተደጋጋሚ አይታለች። በተጓዙበት ስፍራ ሁሉ የክርስቶስን ዝናም ወንጌልን አዘነቡ። ዝናብ ወንጌልን በአይሁድና በአሕዛብ፣ በባለጠጎችና በድሆች፣ በገዢዎችና በአገልጋዮች፣ በወንዶችና በሴቶች ላይ ሁሉ በእኩልነት አፈሰሱ። አምልኮ ጣዖት ነፍስን ባደረቀበት ስፍራ፣ እነሱ ዝናብ ቃለ እግዚአብሔር አዘነቡ። ኃጢአት ልቡና ሰብእ ባደረቀበት ስፍራ፣ ዝናብ ንስሐን አመጡ። ምድረ በዳ ተስፋ ቢስነት በተፈጠረበት ዝናብ ተስፋ አዘነቡ።

ቅዱስ ጳውሎስ “እኔ ተከልሁ አጽሎስም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር” (፩ኛ ቆሮ. ፫ ፥፮) እንዲል በሀይማኖት እርሻ ተክል አማኝ ተክለው በወንጌል ዝናም የሚያበቅሉና የሚያሳድጉ እንዲሁም ለፍሬ ምግባር ያደረሱት ሐዋርያት ናቸው።

መንግሥተ ሰማይ ተስፋ፣ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ክርስቶስ ወንጌል ብለው መተርጉማት እንደገለጹት ዝናብ ክርስቶስ፣ ክርስቶስ ወንጌል፣ ዝናም ወንጌልን ለዓለም ያዘነቡት ሐዋርያት በድኅነተ ዓለም ሱታፌ አላቸው።

1.2.2.1. አርድኢት፣ ሐዋርያውያን አበው፣ ሊቃውንትና መምህራን ሐዋርያት ባዘነቡት ዝናብ ወንጌል አማካኝነት የበቀሉ ቡቃያዎች

ዝናብ በለመለመ መሬት ላይ በሚወርድበት ጊዜ ምድርን ሳይለውጣት አይተዋትም። አዝርዕት ይበቅላሉ፤ ማደግ ይጀምራሉ፤ ሥሮችም በመሬቱ ውስጥ በጥልቀት ይስፋፋሉ፤ ፍሬም ያፈራሉ፤ መከር ላይም ያማረ ፍሬያቸው በጎተራ ይሰበሰባል። በተመሳሳይ መንገድ፣ ሐዋርያት ዝናብ ወንጌልን በዓለም ላይ ባዘነቡ ጊዜ፣ ስፍር ቁጥር የሌላቸው መንፈሳዊ ቡቃያ ምእመናን በቀሉ።

ሐዋርያት አማኞችን ብቻ አላፈሩም፤ እነርሱን መስለው እነርሱን አህለው የሚታዩ ደቀ መዛሙርትን አፈሩ እንጂ። ለቀጣዩ ትውልድ የክርስቶስን ሥራ እንዲቀጥል አዘጋጁ። ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ልጁን ጢሞቴዎስን እንዲህ ሲል አዝዞታል፤ “በብዙ ምስክሮች ፊት ከእኔ የሰማኸውንም ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ” (፪ኛ ጢሞ. ፪፥፪) እንዲል።

ክርስቶስ ሐዋርያትን አስተማረ፤ ሐዋርያት ደቀ መዛሙርቶቻቸውን አስተማሩ፤ ሐዋርያት አበው ሊቃውንትን አስተማሩ። ሊቃውንት መምህራንን አስተማሩ። በዚህ የትውልድ ቅብብሎሽ፣ ትውፊት ሀይማኖታችን እስከ አለንበት ዘመን ድረስ። አንድ የዝናብ ወራት በሺዎች የሚቆጠሩ ዕዕዎትን ማብቀል እንደሚችል ሁሉ፣ የሐዋርያት ስብከትም በታሪክ ውስጥ ስፍር ቁጥር የሌላቸውን የእግዚአብሔር አገልጋዮች አፈሩ። የፈሉት ችግኞች ብዙ ሊሆኑ ይችላሉ፣ ሕይወቱ ግን አንድ ነው። ሠራተኞቹ ብዙ ሊሆኑ ይችላሉ፣ ጌታው ግን አንድ ነው። መምህራኑ ብዙ ሊሆኑ ይችላሉ፣ እውነቱ ግን አንድ ነው። የክርስቶስ ወንጌል አይቀየርም።

ቤተ ክርስቲያን ሰፊ መንፈሳዊ የአትክልት ስፍራ ነው። ወንጌል ዝናብ ነው። እግዚአብሔር የአትክልት ቦታውን ይንከባከባል። ነቢዩ ኢሳይያስ “እግዚአብሔርም ዘወትር ይመራሃል... አንተም እንደሚጠጣ የገነት/ የአትክልት ስፍራ ትሆናለህ” (ኢሳ. ፶፰ +፲፩) ይላል።

ዛሬም ቢሆን፤ እያንዳንዱ ታማኝ መምህር፣ ሰባኪ፣ አገልጋይ እና መንፈሳዊ መሪ በዚህ ሰፊ ሁዳድ ላይ ይቆማል። የሐዋርያት ሀይማኖት በታማኝነት ሲዳረስ አዳዲስ ቡቃያዎች ይወጣሉ፤ አዳዲስ ፍሬዎች ይታያሉ። ወንጌል ዝናብ በሐዋርያት አልቆመም፤ ዝናብ ወንጌል መቼም አያባራም፤ ካቆመ ሕይወት ያቆማልና፤ ክርስቶስ አሁንም ቤተ ክርስቲያኑን ያጠጣታል። “ትውልድ የኃልፍ ትውልድ ይተርፍ፤ ትውልድ ያልፋል፤ ትውልድ ይተርፋል” ነውና እግዚአብሔር ሁልጊዜ ሰው ያስነሣል።

1.2.2.1.1. እስከ ምጽአት ድረስ በሚዘንመው ዝናም ወንጌል ዘመኑን የዋጁ የግቢ ጉባኤ ተማሪዎች ሚና

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ ሲል አዟቸዋል፤ “ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ” (ማር. ፲፮+፲፭) ይህ ትእዛዝ ለመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ብቻ የተሰጠ አልነበረም። እሱ እስከ ዳግም ምጽአት ድረስ የቤተ ክርስቲያን ተልዕኮ ሆኖ ይኖራል።

ዛሬ ይህ አደራ ከተሰጣቸው መካከል በኮሌጆችና በዩኒቨርሲቲዎች ትምህርታቸውን እየተከታተሉ በቤተ ክርስቲያን በግቢ ጉባኤ ውስጥ የሚሰበሰቡት ወጣቶች ይገኛሉ። እነዚህ ተማሪዎች ልዩ በሆነ የሕይወት ምዕራፍ ውስጥ ይኖራሉ። አብዛኛው ጊዜያቸው ምድራዊ ትምህርት በመቅሰም ያሳልፋሉ። በተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወትን ለመማር በቤተ ክርስቲያን ይሰበሰባሉ። ይህ ጥሪያቸው ልዩ ዕድል ያደርገዋል። ሐዋርያት ከመላካቸው በፊት እንደተማሩ ሁሉ፤ እነዚህም ተማሪዎች በቤተ ክርስቲያንና በማኅበረሰቡ ውስጥ ትልቅ አደራ ተቀብለው ሊላኩ እየሠለጠኑ ነው።

ግቢ ጉባኤ ቡቃያዎች በዓለም ሰፊ እርሻ ከመተከላቸው በፊት የሚከተኩበት እንደ መንፈሳዊ የችግኝ ጣቢያ ነው። ይህ ስፍራ የነገዋ ቤተ ክርስቲያን ከትንሽ ኃላፊነት እስከትልቁ ፕትርክና ድረስ የሚይዙ ታላላቅ ምሁራን የእምነት አርበኞች የሚዘጋጁበት ጣቢያ ነው።

ዝናብ ወንጌል በእነሱ ላይ የሚወርደው በቤተ ክርስቲያን ትምህርቶች፣ በሥርዓተ አምልኮ ሕይወት፣ በመንፈሳዊ አባት እና ከምእመናን ጋር በሚደረግ ኅብረት በኩል ነው። ዝናብ ዘንቦለት የማያበቅል እርሻ የተፈጥሮ ግዴታውን አልተወጣም። መንፈሳዊ ምግብን የሚቀበሉ የግቢ ጉባኤ ተማሪዎችም ሌሎችን የሚጠበቅባቸው የቤተክርስቲያን ኃላፊነት ለመሸከም መዘጋጀት አለባቸው።

ይህ ኃላፊነት በተለየ ሁኔታ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም የዩኒቨርሲቲ አካባቢዎችና ከወጡም በኋላ ያሉበት ዓለም ተማሪዎችን ለተለያዩ ተፎካካሪ ሐሳቦች፣ ፍልስፍናዎች፣ ፈተናዎች እና የእምነት ተግዳሮቶች የሚያጋልጡ ስለሆኑ ማለት ነው። ለጥርጣሬ፣ ለቁሰኝነት (ማቴሪያሊዝም)፣ ለሥነ-ምግባር መታወክ፣ ለመንፈሳዊ ሕይወት ግድየለሽ መሆን የሚጋበዙ ሁሉ እንዲቋቋሙ ትጋት ያስፈልጋቸዋል። ታማኝ የክርስቶስ ምስክሮች እንዲሆኑ ተጠርተዋልና። በትዕቢት፣ ለክርክር በሚደረግ ሙግትም አይደለም። ነገር ግን በመልካም ጠባይ፣ በትክክለኛ ዕውቀት፣ በትሕትና፣ በጥበብና በፍቅር ነው እንጂ። ሐዋርያው “በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቁችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጁችሁ ሁኑ። ነገር ግን በየዋህነትና በፍርሃት ይሁን” (፩ ጴጥ. ፫፡፲) እንዲል።

ስለሆነም፣ የቤተ ክርስቲያን ተማሪዎች ኅብረት አባላት ጥሪያቸውን ከቶ ማቃለል የለባቸውም። እነሱ በእግዚአብሔር የወይን ቦታ ውስጥ የተከተኩ ናቸው። እነሱ ከክርስቶስ በሐዋርያት፣ በአባቶች፣ በመምህራንና አገልጋዮች በኩል በሚዘነም ዝናብ ወንጌል የተገኙ

ናቸውና። ታማኝ ሆነው በመቀጠል፤ እነሱ ራሳቸው ያው ሕይወት ሰጪ የሆነውን ዝናብ ወንጌልን እስከ ዳግም ምጽአት ድረስ ለሚመጡት ትውልድ የሚደርስበት መሣሪያ መሆን ይገባቸዋል።

1.2.2.2. በዝናም ወንጌል የበቀሉ ቡቃያዎች ቅዱሳን ሴቶች ወንጌል ሴቶች በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠሩ፤ የዘለዓለምን ሕይወት ለመውረስ እንደተጠሩ እውነተኛ ክብራቸው ገለጠ። በምድራዊ አገልግሎቱ ሁሉ ጌታችን ለሴቶች እንክብካቤና ክብርን አሳይቷል፤ እነሱም ተከተሉት፤ አገለገሉት፤ ትምህርቱንም አዳመጡ። ስለዚህም ሌሎች ብዙዎች በሸሸ ጊዜ በመስቀሉ አጠገብ በታማኝነት የቆሙ ሴቶች አሉ። በትንሣኤውም የመጀመሪያ ምስክሮች ነበሩ።

ከመቶ ሃያ ቤተሰብ መካከል ክርስቶስን አብረውት የተከተሉና አገልግሎቱን የደገፉ ሠላሳ ስድስቱ ቅዱሳት አንስት ናቸው። እንደ መግደላዊት ማርያም፤ ዮሐና፤ ሶስና፤ የያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም፤ እና ሰሎሜ ያሉ ቅዱሳት አንስትን በመጽሐፍ ቅዱስ ስማቸው በግልጥ ይጠቀሳሉ።

ልክ እንደ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት የወንጌልን ዝናብ ወደ ዓለም ሁሉ በተሸከሙ ጊዜ የሚራዷቸው ሴቶችን መረጡ።

ቅድስት ኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስን ሳይክዱ ስደትንና መከራን የተቀበሉትን ቅዱሳት አንስት በክብር ታስባቸዋለች። እነሱ የእግዚአብሔርን መንግሥት ከሀብት፤ ከምችት፤ ከዝና ወይም ከአራሳቸው ሕይወት አስበልጠው ወደዋልና። አንዱን የጋራ የሕይወት ምንጭ ክርስቶስን ተጋርተዋልና።

1.2.2.2.1. እስከ ምጽአት ድረስ በሚዘንመው ዝናም ወንጌል ዘመኑን የዋጁ የግቢ ጉባኤ ሴቶች ልዩ ድርሻ

በሐዋርያት አማካኝነት የዘነበው የወንጌል ዝናብ በአንድ ዘመን የነበሩትን ቅዱሳንን ማፍራት ብቻ አልነበረም፤ በየዘመናቱ ታማኝ

ሴቶችን ማፍራቱን ይቀጥላል እንጂ። ከዚህ ሰማያዊ ዝናብ ፍሬዎች መካከል ትምህርታቸውን በሚከታተሉበት ወቅት በቤተክርስቲያን ኅብረት ውስጥ ያደጉና የታነጹ የግቢ ጉባኤ ሴት ተማሪዎች ይገኛሉ። ያሉበትን ግቢ ጉባኤ ትተው ወደ ሰፊው የአገልግሎት መስክ ሲገቡ በእምነት፣ በትምህርት፣ በቤተሰብ፣ በቤተክርስቲያን እና በኅብረተሰብ መካከል ባለው ወሳኝ ምዕራፍ ላይ ይገኛሉ።

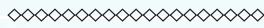
ሴቶች ሚናቸውን ለመረዳት ጥንት ከፍጥረተ ዓለም ጀምሮ ደጋግ ሰዎች ለቤተ ክርስቲያን ያበረከቱ ብዙ ሴቶች ሲኖሩ የተወሰኑት እንመልከት።

☞ ሐና፡- ሳሙኤል ነቢይ ከመሆኑ በፊት፣ ሐና ነበረች። “ስለዚህ ብላቴና ጸለይሁ፤ እግዚአብሔርም የለመንሁትን ልመናዬን ሰጥቶኛል፤” (፩ኛ ሳሙ. ፩፡፳፯) እንዲል።

☞ የካብድ፡- ሙሴ ሕዝበ እስራኤልን ከፈርዖን እጅ ከማዳኑ በፊት፣ የካብድ ነበረች። “ሙሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቼ... በእምነት ሦስት ወር ሸሸጉት።” (ዕብ. ፲፩፡፳፫) የእናቱ ድፍረት እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚያድንበትን ሰው ታድንል። በኋላም ስለ እግዚአብሔርና ስለ ሕጉ ስለ ማንነቱ እየነገረች አሳድጋዋለች።

☞ ኤውንቄና ሎይድ፡- ጢሞቴዎስ ኤጲስ ቆጶስና የምእመናን እረኛ ከመሆኑ በፊት፣ ኤውንቄና ሎይድ ነበሩ። “በአንተ ያለውን ግብዝነት የሌለበትን እምነትህን አስባለሁ፤ ይህም እምነት ቀድሞ በአያትህ በሎይድ በእናትህም በኤውንቄ ነበረባቸው” (፪ኛ ጢሞ. ፩፡፭) ብሎ ጳውሎስ እንደተናገረው የሁለት ሴቶች እምነት የወደፊቱ የቤተክርስቲያን መሪ መገኛ ሆነ።

እነዚህ ምሳሌዎች አንድን ሥርዓት ይገልጣሉ፤ ወንዶች ብዙ ጊዜ በታሪክ ውስጥ በአደባባይ ይታያሉ። ሴቶች ደግሞ ብዙ ጊዜ ታሪክ ከመታየቱ በፊት ይቀርጹታል።



ለግቢ ጉባኤ ሴት ተማሪዎች ወይም ተመራቂዎች ይህ ወሳኝ ትምህርት ነው። ዲግሪዎች በሮችን ሊከፍቱ ይችላሉ። ክሂሎቶች እድሎችን ሊፈጥሩ ይችላሉ። ለእግዚአብሔር መታዘዝ ግን ዘላቂ ፍሬያማነት ያመጣል።

መጽሐፈ ምሳሌ ጠቢብ ወይም ልባም ሴት “አፍዋን በጥበብ ትከፍታለች፤ የርኅራኄም ሕግ በምላስዋ አለ።” እያለ ተጽዕኖዋ ከእርሷ አልፎ የሚዘልቅ መሆኑን ይገልጻል። (ምሳሌ ፴፩፥፳፮)

የእሷ ተጽዕኖ በቤተሰቧ፣ በማኅበረሰቧ እና በመጪው ትውልድ ላይ ይደርሳል። ይህ መርሕ ሴቶች በተሰማሩበት ዘርፍ በመምህርነት፣ የጤና ባለሙያዎች፣ አማካሪዎች፣ ተመራማሪዎች ሆነው የወንጌል አገልግሎትን ይሰጣሉ።

በዚህ ልክ ኅላፊነታቸው ከተወጡ ሐዋርያው እንደተናገረው ከንቱ የእሮጊት ተረት የሆነ በዘመናችን የበቀለ “ዘመን የወለደው ንጉሥ የወደደው” እንዲሉ አበው ለሴቶች የተቆረቆሩ መስለው “ቅቤ አንንቾች” ፌሚኒስት የሚባሉት እውነተኛ የሆነውን የቤተ ክርስቲያናችን አስተምሮ በመጻረር ብቅ ያሉትን ስሐት እሳቤያቸውን ማፍረስ ይችላሉ።

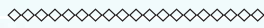
“ወንድ ወይም ሴት የለም፤ ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁና።” (ገላ. ፫፥፳፰) ይህ አንድ መሆን የሰዎችን ልዩ ስጦታዎች የሚያጠፋ አይደለም። ይልቁንም፣ ወንዶችም ሆኑ ሴቶች በእግዚአብሔር ጥበብ ውስጥ የተለያዩ ጥሪዎችን እየፈጸሙ፣ በእርሱ ፊት እኩል ክብር እንደሚቀበሉ ያስተምራል። አንዱ የሚወጣውን ድርሻ ሌላው አካል ላይወጣው ይችላል።

ስለሥልጣን እንኳ ብንነጋገር ክርስትና ስለ ሰው ልጅ ዋጋና ክብር ሲሰጥ በሥልጣን፣ በውድድር ወይም የበላይነትን ለማግኘት በሚደረግ ትግል አይጀምርም። እሱ የሚጀምረው በእግዚአብሔር አምሳል

በመፈጠርና ከእግዚአብሔር ጋር በሚደረገው ኅብረት ባለው ግንኙነት ውስጥ ነው። የወንጌል ዓላማ የአንድ ጾታ በሌለው ጾታ ላይ ድል መቀዳጀት አይደለም። ዓላማው ወንዶችንም ሴቶችንም ክርስቶስን ወደ መምሰል መለወጥ ነው። ስለሆነም የክርስቲያን ጥያቄ “እንዴት የበለጠ ሥልጣን ማግኘት እችላለሁ?” የሚል ሳይሆን፥ “እንዴት ክርስቶስን መምሰል እችላለሁ?” የሚል ነው።

በፌሚኒዝም አራማጆች ዘንድ ነጻነት ከማንኛውም ሥልጣን፣ ከማንኛውም ባህላዊ እሴት (ትውፊት) ወይም በወንዶችና በሴቶች መካከል ካለው ልዩነት ሁሉ ነጻ መሆን ተደርጎ ይተረጎማል። ወንጌል ግን ከዚህ የተለየ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ “አሁን ግን ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔርም ተገዝታችሁ፥ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ፤ መጨረሻውም የዘለዓለም ሕይወት ነው።” (ሮሜ ፮፥፳፪) እንዲል፤ ነጻነት ማለት ከኃጢአት አርነት መውጣት ነው። እውነተኛ ክብር

በቅዱስ ቍርባን አመካኝነት
ክርስቶስ ሕይወት ይደርሳቸውን
ነፍሳት መመገቡን ይቀጥላል ።
ይደርሳቸውንና የተሰጡት ነፍስ ምግብን
ታገኛላቸው ። ይደርሳቸውን ነፍስ
ጥንካሬን ታገኛላቸው ። የቆሰላቸው
ነፍስ ልውውጥን ታገኛላቸው ። የዛካቸው
ነፍስ መታደስን ታገኛላቸው ።



የሚገኘው በቅድስና ውስጥ ነው። እውነተኛ ታላቅነት የሚገኘው ትሕትና ባለው አገልግሎት ውስጥ ነው። እውነተኛ ጥንካሬ የሚገኘው ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ውስጥ ነው። ይህም ለወንዶችም ለሴቶችም ነው።

በክርስትና ታሪክ ውስጥ ታላቁ ሴት ድንግል ማርያም የሰው ልጅን ታሪክ አቅጣጫ የለወጠችው በፖለቲካ ሥልጣን፣ በሀብት ወይም በማኅበራዊ ተጽዕኖ ሳይሆን በእምነት፣ በንጽሕና፣ በትሕትና እና ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ነው። የእሷ ቃል “እነሆኝ የጌታ ባሪያ” (ሉቃ. ፩ ፡ ፴፰) የሚል ነበር። ሆኖም በቤተ ክርስቲያን ዘንድ ከእሷ በላይ የከበረች ሴት አይደለም የከበረ ምንም ዓይነት ፍጡር የለም። ስለዚህ በእግዚአብሔር ፊት ትሑት መሆን ደካማነት አይደለም፤ እሱ ወደ ታላቅነት የሚወስድ ረቂቅ መንገድ ነው እንጂ።

ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፣ በሴት አንቀጽ ቅድስት ሥላሴ፣ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ብላ ትጠራለች፤ እንዲሁም ሥላሴ ፈጠረኝ ብለን በወንድ አንቀጽ እንጠራለን። እስከዚህም ቢመራመሩ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን አንዲት ነቀፌታ አያገኙባትም።

የግቢ ጉባኤ ሴት ተመራቂዎች ለዓለም የተለየ ምስክርነትን ለማቅረብ ልዩ ስፍራ አላቸው። የተሰጣቸውን ክብርና ኅላፊነት በመወጣት ማረጋገጥ ይችላሉ። መንፈሳዊ ማንነታቸውን ሳያጡ ትምህርታቸውን መከታተል ይችላሉ። የሥነ-ምግባር ንጽሕናቸውን ዕሴታቸውን ሳያጡ በመያቸው የላቀ ደረጃ ላይ መድረስ ይችላሉ። ለክርስቶስ ትምህርት ታማኝ ሆነው ሳሉ ስለ ፍትሕ መሟገት ይችላሉ።

በአገልግሎት የድርሻችሁን ተወጥታችሁ ዘመኑን በዋጀ መልኩ “የእኛ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ናት” ብላችሁ ዐቃቤ እምነት (Apologetic) ሆናችሁ መገኘት ይጠበቅባችኋል።

ስትመረቁና ወደ ቀጣዩ የሕይወት ምዕራፍ ስትሸጋገሩ፣ ትልቁ ስኬታችሁ የምትቀበሉት ዲግሪ/ዲፕሎማ... ሳይሆን የምታዳብሩት ሥነ-ምግባር (ጸባይ) መሆኑን አስታውሱ።

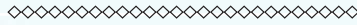
- ☞ ዓለም ሙያችሁን ሊያስታውስ ይችላል፤ እግዚአብሔር ግን ታማኝነታችሁን ያስታውሳል።
- ☞ ዓለም ስኬታችሁን ሊያከብር ይችላል፤ መንፈሳዊው ዓለም ግን በቅድስናችሁ ሐሴት ያደርጋል።
- ☞ ዓለም ምን ያህል ሥጋዊ ነገር እንዳተረፋችሁ ሊጠይቅ ይችላል፤ ክርስቶስ ግን ምን ያህል ፍሬ እንዳፈራችሁ ይጠይቃል።

በጸሎት፣ በንጽሕና፣ በአገልግሎት፣ በፍቅር፣ በእምነት ጽኑ። የሳራን እምነት፣ የሐናን ጸሎት፣ የዮካብድን ድፍረት፣ የኤውንቄን ትምህርት፣ የድንግል ማርያምን መታዘዝ እና የየዘመናቱን ቅዱሳት አንስት ያፈራው ያው ዝናብ ቃለ እግዚአብሔር ዛሬም እየዘነበ ነው።

ያ ሰማያዊ ዝናብ ሕይወታችሁን ፍሬያማ ማድረጉን ይቀጥል፤ ከዚያም ቀጥሎ በምስክርነታችሁ፣ በአገልግሎታችሁ፣ በጥበባችሁ፣ በወደፊቱ ቤተሰባችሁ፣ በተልዕኳችሁ ሁሉና በታማኝነታችሁ በኩል፣ እስከ ዕለተ ሞታችሁ ብዙዎች ክርስቶስን እንዲያውቁ ማድረግ ይኖርባችኋል።

1.2.3. በዝናም ክርስቶስ ከይብሰት ሲኦል ወደ ልማላሜ ገነት የተሸጋገረች ነፍስ

የክርስቶስ ቤዛነት በምድር ላይ በሕይወት ባሉ ሰዎች “ድውያነ ነፍስን በትምህርት ድውያነ ሥጋን በተአምራት” አድኖ ያበቃ ሳይሆን በመስቀል ተሰቅሎ በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ወርዶ “ሰበክ ሎሙ ግዕዛነ፤ ነጻነትን ሰበክላቸው” ቅዱስ ጴጥሮስ “ሄዶ በወኅኒ ለነበሩ ነፍሳት ሰበክላቸው” (፩ኛ ጴጥ. ፫፡፲፱) እንዲል፤ ዝናም የክርስቶስ ምሕረት እስከሲኦል ወረደ። በነፍስ ጥም የተቃጠለ ነፍስ በአንዴ ረካ፤ “እለውስተ ሲኦል ጻኡ ወእለ ውስተ ጽልመት ተከሰቱ፤ ከሲኦል ያላችሁ ውጥ በጨለማ ያላችሁ ተገለጡ” ብሎ ከሞት ወደሕይወት



አሽጋገራቸው። ይብስት ሞት አጥፍቶ ልምላሜ ሕይወት ሰጣቸው። ከበረሀ ሲዎል አላቆ የአትክልት ሀገር ደጋ ገነት አደረሳቸው። ሕይወት ክርስቶስ ወደ ሞት ግዛት ገባ። ዝናብ ክርስቶስ ወደ ደረቁ ምድር ወረደ። ይብስት ሲኤል በዝናም ክርስቶስ ተሸንፎ ስፍራውን ለልምላሜ ገነት ለቀቀ።

1.2.4. በዝናም ክርስቶስ ከይብስተ ኃጢአት ወደ ልምላሜ ንስሐ፣ ቊርባንና ሥነ ምግባራት የተሸጋገሩ (የወጡ) ነፍሳት

ከወንጌል ታላላቅ ተአምራት አንዱ የሁኔታዎች መለወጥ ብቻ ሳይሆን የነፍሳት መታደስ (መለወጥ) ነው። ዝናብ ከመዝነቡ በፊት ምድር ደረቅ ናት፤ ይሰነጠቃል፤ ስለዚህም ተክሎች ይጠወልጋሉ። ሕይወት ለመኖር ትታገላለች። በተመሳሳይ መንገድ፣ ነፍስ ከእግዚአብሔር ተለይታ ስትኖር መንፈሳዊ ድርቀት ይከሰታል። እምነት ይደክማል። ጸሎት ከባድ ይሆናል። ፍቅር ይቀዘቅዛል። ኅሊና ይደነዝዛል። ኃጢአትም የበላይነትን ይይዛል።

“ነፍሴ አንተን ተጠማች፣ ሥጋዬም አንተን ናፈቀች፣ ውሃ በሌለበት በደረቅና በተጠማ ምድር።” (መዝ. ፳፫፡፩) ይህ ይብስት ምድራዊ ንብረት በማጣት የሚመጣ አይደለም። ብዙ ሰዎች ሀብት ኖሯቸው እንኳ አሁንም መንፈሳዊ ድርቀት አለባቸው። ብዙዎች እውቀት አላቸው ነገር ግን አሁንም መንፈሳዊ ጥም አለባቸው። ብዙዎች በዓለማዊ ተድላ ይደሰታሉ ሆኖም ውስጣቸው ድርቀት ይሰማቸዋል።

የሰው ነፍስ ጥሟን ሊረካ የሚችለው በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። በዚህ ምክንያት ክርስቶስ ዝናብ መጣ። እርሱም፦ “ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ” (ዮሐ. ፯ ፡ ፵፯) ሲል አወጀ። እርሱ እራሱ የሕይወት ውኃ ምንጭ ነው “ፈልፈለ ማየ ሕይወት ዘይውሕዝ እምክርሱ፤ የሕይወት ውኃ ከእርሱ የሚፈልቅ” እንዲል ቅ. ያፌድ።

ሀ) ከይብስተ ኃጢአት ወደ ልምላሜ ንስሐ

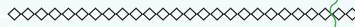
ክርስቶስ “መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ” (ማቴ. ፬ + ፲፮) እንዲል የመጀመሪያው በረከት ንስሐ ነው። ዝናብ የደረቀውን አፈር እንደሚያለስልስ ሁሉ፣ የእግዚአብሔርም ጸጋ የደነደነውን ልብ ያለስልሳል። ክፋትን ይወድ የነበረው ኃጢአተኛ ክፋቱን መጥላት ይጀምራል። ትዕቢተኛ ልብ ራሱን ማዋረድ ይጀምራል። ችልተኛ ነፍስ እግዚአብሔርን መፈለግ ይጀምራል። የንስሐ ዕንባ መፍሰስ ይጀምራል። በሁኔታዎች ማመካከት ትቶ በመናዘዝ ይተካል። ተስፋ መቁረጥም በተስፋ ይተካል።

ለ) ከመንፈሳዊ ረኃብ ወደ ቅዱስ ቊርባን

ዝናብ መሬቱን ማለስለስ ብቻ ሳይሆን ምግብንም ያስገኛል። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ ክርስቶስ ኃጢአትን ይቅር ማለት ብቻ ሳይሆን፤ ነፍሳትንም ይመግባል። ጌታ እንዲህ ሲል እንደ አወጀው “የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ” (ዮሐ. ፮፥፴፭) ደግሞም፦ “የሰው ልጅን ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በእራሳችሁ ሕይወት የላችሁም” (ዮሐ. ፮፥፶፫) እንዲል በቅዱስ ቊርባን አማካኝነት ክርስቶስ ሕያው ያደረጋቸውን ነፍሳት መመገቡን ይቀጥላል። የደረቀችና የተራበች ነፍስ ምግብን ታገኛለች። የደከመች ነፍስ ጥንካሬን ታገኛለች። የቆሰለች ነፍስ ፈውስን ታገኛለች። የዛለች ነፍስ መታደስን ታገኛለች።

ሐ) ከፍሬ አልባነት ወደ ጣፋጭ ፍሬ ምግባር

ዝናብ ልምላሜን መፍጠር ብቻ ሳይሆን ጥቅሙ ሰብልን ፍሬ እንዲያፈራ ማድረግ ጭምር ነው። በተመሳሳይ መልኩ፣ የክርስቲያን ሕይወት በንስሐ ወይም በምሥጢራት በመሳተፍ ብቻ የሚያበቃ አይደለም። ግቡ በጎ ምግባራት ማድረግ ነው።



ቅዱስ ጳውሎስ ስለ መንፈስ ፍሬዎች ይናገራል፦ “ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ የዋህነት፣ ራስን መግዛት” (ገላ. ፭፡፳፪-፳፫) አምላካችንም “ተርቤ አብልታችሁኛል፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛል፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል፤ ታርገፎ አልብላችሁኛል፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛል፤ ታስሬ ወደእኔ መጥታችኋል” (ማቴ. ፳፭፡፴፭) እንዲል በጎ ምግባራት የክርስቶስ ዝናብ ወንጌል በነፍስ ውስጥ እየሠራ መሆኑን የሚያሳዩ ምልክቶች ናቸው።

እንደአጠቃላይ ዝናብ ክርስቶስ ወርዶልን ከኃጢአት አድኖን ሕይወትን አደለን። ክርስቶስ የሾማቸው ሐዋርያት ደግሞ በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ ዝናም ወንጌል ለተማሪዎቻቸው ለሐዋርያነ አበው አስተላልፈዋል። ሐዋርያነ አበው ደግሞ ለሊቃውንት፣ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን ለመምህራን እያሉ እስከዚህ ድረስ ዝናብ ወንጌል መዝነቡን ቀጥሏል፤ በረድ ክህደት ያልተቀላቀለበት ለሰብል የሚስማማ በዝቶ መሬቱን ሸርሸሮ የተክል ሥር የማይፈነቃቅል፤ አንሶ ሰብል እንዳይጠወልግ በመጠን አድርገው ዝናብ ወንጌል እስከ ዘመናችን እንዲዘንብ እንዳደረጉ እኛም በዝናቡ ተጠቅመን ለቀጣይ ትውልድ ማሸጋገር ይገባናል። አምላካችን “እስከ ዓለም ፍጻሜ ከእናንተ ጋር ነኝ።” እንዲል ትናንት ሐዋርያት፣ ሊቃውንት፣ መምህራን ያስነሣ አምላክ ዘሬም ነገም ያስነሣል። ከክብሩ እንድንሳተፍ “የወንጌል ሰባኪነትን ሥራ አድርግ” (፪ኛ ጢሞ. ፬፡፭) እንዲል በምንሰማራባቸው ልዩ ልዩ የሥራ መስኮች የወንጌል ሥራ መሥራት ይገባናል።

ስብሐት ለእግዚአብሔር ወለወላዲቱ ድንግል ወለመስቀሉ ክቡር
አሜን።

ዕውቀት፣ እምነትና መሪነት

በዝግጅት ክፍሉ

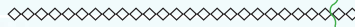
ክፍል ሁለት

በጉባኤ ቃና ፲፰ኛ ዓመት ቁጥር ፩ ግንቦት ፳፻፲፰ ዓ.ም ባወጣነው መጽሔት ላይ፣ በጉባኤ ቃና ቁጥር ፪ እንደሚቀጥል ያሳወቅናችሁ “ዕውቀት፣ እምነትና መሪነት” በሚል ርእስ ያሰናዳነው የዶክተር ወርቁ የሕይወት ተሞክሮን ልናስነብላችሁ ወደናል።

በቁጥር አንድ ጉባኤ ቃና እንዳስነበብናችሁ ዶ/ር ወርቁ በቤተ ክርስቲያን የሚያሳዩትን ትሕትና በመንግሥት መሥሪያ ቤት እንደሚያሳዩና የዚህ ምሥጢሩ ምን እንደሆነ ጉባኤ ቃና ቃለ መጠይቅ ሲያደርግላቸው “የመኖር ፍልስፍና ከራስ ጋር መስማማት ነው።” ብለው ክርስቲያን ቦታ፣ ጊዜና ሁኔታ የሚወስነው ሳይሆን እሱ ቦታውን፣ ጊዜውንና ሁኔታውን እንደሚወስን በተግባር ያሳዩ መሆኑን ከንባቡ ተረድተናል።

የአስተዳደራቸውና የክርስቲያናዊ ሰብእናቸው መሠረት ምን እንደሆነ ጉባኤ ቃና ሲጠይቃቸው ካደጉበት ማኅበረሰብ፣ ከቤተ ክርስቲያን እና ባላለፏቸው የትምህርት ሂደት እንደሆነ መግለጻቸው ይታወሳል።

በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በሀገራዊ ጉዳይም ኃላፊነታቸውን በትጋት የተወጡ መሆናቸውን ጠቁሞ፣ በሥርዓተ ትምህርት መሥራታቸው ለአገልግሎት ያለውን አበርክቶ ጉባኤ ቃና ሲጠይቃቸው በሙያቸው የማኅበረ ቅዱሳንን የመጀመሪያው የትምህርት ካሪኩለም



መቅረጻቸውን ጠቅሰው ሌሎች በርካታ ትሩፋቶች ለሀገርም ለቤተ ክርስቲያንም እንደሠሩ መግለጻቸውንና በርካታ የሕይወት ተሞክሯቸውን በዝርዝር ማስነበባችንን ልብ ይሏል።

ትዳራቸውን፣ ማኅበራዊ ንላፊነቶችንና ዘርፈ ብዙ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎትን በአንድነት አስማምተው ያስኬዱበትን ጥበብ ጉባኤቃና ጥያቄ ጠይቆ፣ በተግባር የተፈተነ የሕይወት ልምዳቸውን ሊያስነብባችሁ በዚህ “እንግዳችን” በሚል ዐምድ አቅርቦላችኋል፤ በማስተዋል እንድታነቡት ይሁን።

ገባኤ ቃና፡ እስከ ዶክተሬት የዘለቀ ትምህርት አለ፤ በጎን በኩል አገልግሎት አለ፤ ትዳር አለ፤ ልጆች አሉ፤ ሌሎች ማኅበራዊ ንላፊነቶች አሉ፤ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥም በመንበረ ጸባዖት የቅድስት ሥላሴ ካቴደራል የሰበካ ጉባኤ አባል ነበርክ። አሁንም ሰንበት ትምህርት ቤት ታስተምራለሁ። የካ አባዶ ቅዱስ ሩፋኤል ቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ የሰበካ ጉባኤ አባል ነህ። እና ይህን ሁሉ ነገር እንዴት ማስኬድ ቻልክ? ፈታኝ የሆኑ አጋጣሚዎች አልነበሩም ወይ? እንዴትስ ማለፍ ይቻላል ?

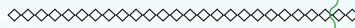
ዶክተር ወርቁ፡ እርግጥ ነው እሱ፤ በጣም የሚከብዱ የሚመስሉ ነገሮች አሉት። በሁሉም ዘርፍ መደበኛ መሥሪያ ቤት ብዙ ንላፊነት አለ። በማኅበራዊ ሕይወት ከአንተ ብዙ የሚጠብቁ ሰዎች አሉ። በመንፈሳዊም እዚያም እዚያም ለአገልግሎት ትጠራለህ ልክ ነው። በተለይ ደግሞ ወደ ቤት ስትመጣ እንደ አባወራ ከአንተ የሚጠበቁ ብዙ ነገሮች አሉ። ትልቁ ነገር ጊዜህን በአግባቡ መጠቀም ነው። በእኔ ግምት ያለሥራ የሚያልፍ ሰዓት መኖር አለበት ብዬ አላምንም። በሁሉም ጊዜያት የሆኑ የምንሠራቸው ሥራዎች ይኖራሉ። እነዚያን ሥራዎች ወይ የመሥሪያ ቤት ሥራ ሊሆን ይችላል፤ ወይ ማኅበራዊ አገልግሎት የምንሰጥበት ይሆናል ወይም ደግሞ መንፈሳዊ አገልግሎት

ውስጥ ያለህበት ጊዜ ሊሆን ይችላል። ይህ ሁሉ ጊዜህን እንደምንም ብለህ በአግባቡ በዕቅድ በመመራት ልማድ ውስጥ ካስገባሃቸው ቅድሚያ የሚሰጣቸውን ለይተህ ቅድሚያ ከተሰጣቸው፤ ኃላፊነትን በአግባቡ የመወጣት ዕድልህ ከፍ ያላል የሚል እምነት አለኝ።

እኔም በዚያ መሠረት ለመሥራት እጥራለሁ። በተለይ ደግሞ ወደ ቤተሰባዊ ሕይወት ስትመጣ ቤተሰብ ውስጥ ሳይጎድል ይነስም ይብዛም የምትፈልገውን ዓይነት ሆኖ እንዲቀመጥ አስተዋዕክ ያደረጉ ሰዎች አሉ። በዚያው ልክ ደግሞ ባለቤቴ የእኔ እዚህም እዚያም መሯሯጥ ላይ ያላት አስተዋዕክ እጅግ ከፍተኛ ነው። እኔ የምሠራቸው ሥራዎች ተደማምሮ አንዳንዴ ሳስበው እሷ እቤት ውስጥ የምትሸፍነውን ግማሹን የሚሞላ አይመስለኝም። ያም ሆነ ይህ ግን በዚህም በዚያም ባሉት ጥረቶቼ ውስጥ የእሷ የኔን ክፍተቶች የምትሸፍንበት እና የምትሞላበት መንገድ እጅግ በጣም ግዙፍ ነው። ከእግዚአብሔር በታች የእሷ አስተዋዕክ እነዚህን ኃላፊነቶች እንድወጣ አስተዋዕክዎ ለእኔ በጣም ትልቅ ነው። እና ከእግዚአብሔር ቀጥሎ ምስጋና የምትወስድ ናት ብዬ አምናለሁ። ግን እንዳልከው ቀላል አይደለም። ሁሉም በጣም ጊዜ ይፈልጋል። ያለንን ሰዓት በአግባቡ ከተጠቀምን ግን ጊዜው በቂ ነው። በአግባቡ የመጠቀም ጥረት ግን ከእኛ ይጠበቃል።

እኔ ከመደበኛ የሥራ ሰዓቴ ባሻገር ሌሊት አእምሮዬ ደክሞት ማረፍ በሚፈልግበት ሰዓት ካረፍኩ በኋላ ከእንቅልፌ እነሣለሁ። ከዚያ በኋላ ልተኛ ብልም እንቅልፍ አይዘኝም። እውነት ለመናገር የምሠራው ቅድም እንዳልኩት ቅድሚያ ለምሰጣቸው ቅድሚያ በመስጠት፤ መንፈሳዊ ሥራም ከሆነ ቁጭ ብዬ ስጽፍ፤ ሰነድ ወይም የሥልጠና ግብዓቶች (ማቴሪያል) ሳዘጋጅ ላነጋ እችላለሁ።

የመንግሥትም ሥራ ከሆነ እንዲሁ አደርጋለሁ። ብዙም አይረብሽኝም። ከእኔ የሚጠበቀውን ሠርቼ ጨርሼ ኃላፊነቴን



እወጣለሁ። በዚህ ዓይነት መልኩ እዚህም እዚያም ብዙ ሳይጎልብኝ በሰዎች ዘንድ ጥሩ ሠራህ የሚያስብል ሞገስ የሚያሰጥ ነገር አለኝ ብዬ አስባለሁ።

በዚህ ውጤት ላይ የባለቤቱም የልጆቹም እገዛ ቀላል አይደለም፤ በጣም የሚያስመስግናቸው ነው። ያ ባይሆን ግን በጣም ይከብዳል፤ እንደ አንድ አካል ተጋግዘን በመሥራታችን የእኔን ሁሉንም ኃላፊነቶች በጥሩ ሁኔታ እንድወጣ አስችሎኛል ብዬ አምናለሁ።

ገባኤ ቃና፡ ሥርዓተ ትምህርት የትውልድን ዕጣ ፈንታ የሚወስን መሣሪያ ነው ብለናልና፤ አንተ ደግሞ ማኅበረ ቅዱሳን ባዘጋጃቸው በሦስቱም ሥርዓተ ትምህርት ዝግጅት ላይ መሪ በመሆን ተሳትፈሃል። እና አሁን በተከለሰው ሥርዓተ ትምህርት የግቢ ጉባኤያት ተማሪዎች ምን እንዲሆኑ ትጠብቃለህ?

ዶክተር ወርቁ፡ እኔ ከሚገርምህ ከመጀመሪያው ሥርዓተ ትምህርት ጀምሮ የምመኘው ሁለተኛውንም ክለሳ ስንሠራ፤ እንዲሁም የአሁኑን ስንሠራ በጣም የምፈልገው እግዚአብሔር ፈቅዶ ብሞት እንኳን አይቆጩኝም የምለው፤ ሆኖም ማየት የምፈልገው ከግቢ ጉባኤ የሚመረቁ ወጣቶቻችን ቤተ ክርስቲያኒቱን በሚገባ ተረድተዋት አሁንም ያለው፤ ነገም የሚመጣው የቤተ ክርስቲያን ችግር ገብቷቸው፤ የቁጭት መንፈስ ያለባቸው ሆነው ቤተክርስቲያን የሚነሡባትን ጥያቄዎች መልስ የሚሰጡና ክፍ ሲልም ራሳቸው መልስ የሚሆኑ ልጆች ሆነው ባይ ነው።

እና አሁን ያዘጋጀነውን ሥርዓተ ትምህርት ማኅበሩ ካስቀመጠው ስልታዊ ዕቅድ፤ ስትራቴጂክ ፕላን አንጻር ልክ እንዲሆን አድርገን ነው፤ አስበን የሠራነው። የቀደሙት ሥርዓተ ትምህርቶች የነበሩበትን ጉድለቶች ለመሙላት ጥንካሬዎቹንም ለማጠናከር አስበን ነው የቀረጽነው። እኛ እንዳሳብነው ከሆነልን እግዚአብሔርም ከባረከልን

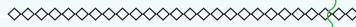
ወደዚያ ደረጃ የደረሰ ይሆናል ብዬ ነው የማምነው። ቤተክርስቲያን ብዙ ፈተናዎች ያሉባት ዘመን ላይ ነው ያለነው፤ ለእነዚህ ፈተናዎቿ መልስ የሚሰጡና መልስ የሚሆኑ፤ በአንደበትም በመኖርም መልስ የሚሆኑ ትውልድ ብናፈራ በእነሱ እርሾነት ማግበረሰቡ እንደ አጠቃላይ ይገነባል ብዬ አምናለሁ። ያንን ማምጣት የሚያስችል እንዲሆን ነው ፍላጎቴ፤ እግዚአብሔር ቢረዳን እንደሱ እናረጋለን ብዬ አስባለሁ።

ገባኤ ቃና፦ የቤተክርስቲያንና የሀገር ተረካቢዎች እንዲሁም መሪዎች በማፍራት ረገድ ግቢ ጉባኤያት ሊኖራቸው የሚገባ ሚና ምንድነው?

ዶክተር ወርቁ፦ እንግዲህ በግቢ ጉባኤያት በሁለት ወገን የተሳሉ ልጆች ይፈራሉ ብዬ አስባለሁ። በአንድ በኩል የአስኳላ ትምህርት ላይ ምንም ሳይሰስቱ በሙሉ አቅማቸው ተምረው ውጤታማ የሆኑ፤ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ሁሉም ትልቅ ነጥብ ያላቸው፤ ተፅዕኖ ማሳደር የሚችሉ ሆነው እንዲወጡ አስባለሁ። በዚያኛው በኩል ያለው ጥረት እና ውጤት ብቃት በተመሳሳይ ሁኔታ በቤተክርስቲያን እንደዚያው ተስለው የቤተክርስቲያኒቷን ትምህርት እና ቤተክርስቲያኒቷን ተረድተዋት ከእነሱ የሚጠበቀውን ለመወጣት ቁርጠኛ የሚሆኑ ልጆች የሚፈሩባት ሆነው ማየት እመኛለሁ። እንዲሆን የምንፈልገውም ያ ነው።

በመደበኛው ሥራቸውም ይሁን በመንፈሳዊ አገልግሎቶቻቸው ቤተክርስቲያን የምትፈልገውን ዓይነት ሰብእና ይዘው በሀገር ልማት እና እድገት ውስጥ ተፅዕኖ ማሳደር የሚችሉ፤ የትም ቦታ የሚፈለጉ ዓይነት የግቢ ጉባኤ ምሩቃን ሆነው ማየት እመኛለሁ።

ሥነ ምግባር ያላቸው፤ ከክፉ ነገር ራሳቸውን የሚጠብቁ፤ ለሀገር ለወገን የሚያስቡ፤ ሀገር ወገንን የተፈጠሩለት ለዚያ እንደሆነ የሚያምኑ፤ ሰው ለራሱ ብቻ እንዲኖር አይደለም እግዚአብሔር



የፈጠረው። እውነት ለመናገር ለሌላም ሰው እንዲኖር ነው። የፍቅር ትርጉሙም ያ ነው። የፍቅር ትርጉሙም ክርስቶስ ነው። ከፅንሰቱ እስከ ዕርገቱ ያስተማረን ለሌሎች መኖርን ነው እንጂ “ሆዴ ይሙላ፣ ደረቴ ይቅላ፤ እኔ ብቻ ይድላኝ” የሚል አይደለም። እንዲፈጠር የሚታሰበው የግቢ ጉባኤ ተማሪ እሱ ነው።

ግን አሁን ጭልጥ ያለ ካፒታሊስት አስተሳሰብ ውስጥ ተገባና እኔ ብቻ ይድላኝ የሚል የእነዳርዊን “survival of the fittest ፤ ለሁኔታዎች ብቁ የሆነው(አሸናፊው) ይኖራል” የሚለው ትምህርት ዓለም የምትመራበት ሥርዓት ሆኖ ተበላሽን እንጂ ሰዎች ስንፈጠር በእግዚአብሔር አምሳል እግዚአብሔርን በመምሰል ውስጥ ነው።

ራሱ ክርስቶስ ለሰው ልጆች መኖርን እንዴት እንደሆነ በአንደበቱ በምድር ላይ በዘመነ ሥጋዊ በምድር ሲመላለስ በተግባር አሳይቶን ነው የሄደው፤ ይህንን ነው ልንከተል የሚገባው፤ አባቶቻችን እናቶቻችን የቀደሙት በዚህ ልክ ነው ኖረው ያሳዩን። “ሃይማኖትህን ካድ” ሲሉት ሃይማኖቴን ከምክድ ‘ሥጋዬን ከነፍሴ ለዩ’ እስከማለት ድርሰው በሰማዕትነት ያለፉት እናቶቻችን አባቶቻችን ሁሉ ነገራቸው ሕገ እግዚአብሔርን፣ ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን በመጠበቅ ኖረው ነው ያለፉት። የግቢ ጉባኤ ምሩቃን ይህንን አሠረ ፍኖት የሚከተሉ መሆን አለባቸው ብዬ ነው የማስበው።

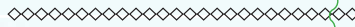
የግቢ-ጉባኤያት ሚናቸው ወደዚህ ከፍ ማለት አለበት። ተጽዕኖ ፈጣሪ ትውልድ መፈጠር አለበት ብዬ አምናለሁ። በዚያ ልክ ሲሆን ዓላማችን ተሳካ የሚል እምነት አለኝ።

ገባኤ ቃና፦ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በሀገራዊ ጉዳዮች ላይ መሳተፍ ከመንፈሳዊ ሕይወት ጋር የሚጋጭ የሚመስላቸው ብዙ ሰዎች አሉ። እና “ሃይማኖተኛ እንዴት ፖለቲከኛ ይሆናል?” ለሚሉ አስተሳሰቦች ሐሳብህ ምን ይመስላል? በእውነት ሰው ከፖለቲካ ራሱን ገለልተኛ ማድረግ እና መራቅ ይችላልን?

ዶክተር ወርቁ፡ ትልቁ ነገር የግድ የሆነ ፓርቲ አባል መሆን ይገባል ብዬ አላምንም። እኔ አንዳንድ ጊዜ ስለ ፖለቲከኞች ሲታሰብ የፓለቲካ ፓርቲ አባል ካልተኮነ ፖለቲካ ውስጥ ሚና ያለው ሰው የማይመስለው እንዳለ አስተውላለሁ። በእኔ እምነት የግድ የፓርቲ አባል መሆን አይጠበቅብህም። ግን ባለህበት እግዚአብሔር ባስቀመጠህ የኃላፊነት ቦታ ላይ ስትቀመጥ ቤተ ክርስቲያንንም በተለይ ደግሞ ሕዝብን ማገልገል ምን ማለት እንደሆነ ገብቶን በዚያ ልክ ሕዝብን ማገልገል ከቻልን እና በዚያ አገልግሎት ውስጥ ደግሞ ተጽዕኖ መፍጠር ከቻልን የምንሰማ፣ የምንደመጥ ከሆንን ፖለቲካ እና ፖለቲከኞች የሚያመጡትን የተሳሳተ አስተሳሰብም ሆነ ትምህርት ማስቆም የምንችል ይመስለኛል። በተለይ ቁጥራችን በጨመረና በበዛን ቁጥር እውነት እኮ ነው፤ እነሱ የሚናገሩት ትክክል እኮ ነው የሚል ማሳሰቢያ እየፈጠርክ ትሄዳለህ።

አሁን ችግር የሆነው እንደ ሀገርም እንደ ዓለምም ብንመለከተው የስሕተት ትምህርቶች በመጽሐፍ ተጽፈው በትምህርት ቤትም ቁም ነገር ሆነው ሲነገሩን እውነት እየመለሱን ሄደዋል። እነዚህ ነገሮች እውነት አለመሆናቸው የጥፋት እና የክፋት መንገድ መሆናቸው ለማሳየት አንድ ሁለት ሦስት እየተባለ ቁጥሩ የበዛ በዚህ አስተሳሰብ የተቃኘ ማሳሰቢያ መፈጠር አለበት ብዬ አስባለሁ።

ዓለም አሁን ከምትመራበት የsocial realism theory ስሕተት መሆኑንም እያሳየህ ትሄዳለህ። ምክንያቱም ጥፋትንና ውድቀትን እንጂ ከዚህ ምንም አታገኝም። ጉልበት ያለው ይኖራል፤ ጉልበት የሌለው አይኖርም። ለምን እንዲህ ዓይነት ጉልበተኛ የበዛበት ዓለም ይፈጠራል? ከእሱ ይልቅ ያንተ ጉልበት ለእኔ የእኔ ጉልበት ላንተ፣ የእኔ ዕውቀት ላንተ፣ ያንተ ዕውቀት ለእኔ ሁለቱን አደጋግፈን አስተባብረን በኅብረት ሁላችንም ስኬታማ የምንሆንበትን ዓለም ለምንድን ነው የማንፈጥረው? በሚል ለዓለም ኅብረተሰብ እያስተማርን



የፖለቲካውን ስሕተት በማሳየት ከውድድር እና ከአሸናፊነት መንፈስና በግለሰብ ከሚመጣው የበላይነት ይልቅ የጋራ አሸናፊነትና የጋራ ስኬት ወደሚያበሥር አስተሳሰብ እንዲመጡ የሚያስችል ተጽዕኖ በፖለቲካውም በፖለቲከኛውም ውስጥ መፍጠር ከተቻለ ሌላ ቀርቶ ሕገ መንግሥቱ የማሻሻል ረገድ ውስጥ ትገባለህ።

አሁን የምናየው የተሻለ ዕድል ያላቸው ሰዎች፣ በተሻለ ትምህርት ቤት ተምረው በተሻለ የሥራ መስክ ውስጥ ገብተው የተሻለ ተከፋይ ሆነው፣ እያንዳንዱ ያመጡትን ስኬት ተብዬ ነገር በገንዘብ ብዛት እና በሀብት በሚሉት ነገር አትሰካውም። ስኬት ያለው እግዚአብሔርን በማስደሰት ውስጥ ነው ብዬ አስባለሁ። እግዚአብሔር ማስደሰት ማለት ደግሞ ፊት ለፊትህ ያለውን ወንድምህን እጎትህን ማስደሰት ነው። የተራብ አንተ በምታደርገው ነገር ጠግቦ “ውይ አንተ እኮ ለእኔ እንዲህ አበርክተህልኛል እግዚአብሔር ይስጥህ” ሲባል መስማት እኮ ትልቅ ነገር ነው። ከዚያ አልፎ ደግሞ ውድቀት ላይ ያለ ሰው ከውድቀቱ ወጥቶ ወደተሳካ ሕይወት በመግባት ከራሱ አልፎ ለሌላው ማምጣት ሲችል ያ ትልቅ ስኬት ነው። ከውድቀት አነሣኸኝ፤ ከአመድ ተነሣሁ፤ በአንተ ድጋፍ የሚልን ማኅበረሰብ ማየት እኮ ትልቅ ነገር ነው። አሁን ኢትዮጵያ እንደዚህ ዓይነት ማኅበረሰብ ትፈልጋለች። ፖለቲካውንም በዚህ ዓይነት መልኩ መቀየር ማሻሻል የሚቻልበትን ሥራ መሥራት ይቻላል ብዬ አስባለሁ።

እና እነዚህን ስትሠራ የፖለቲካ አስተሳሰብ ራሱ ቅኝቱ ከዚያ ወጥቶ መንፈሳዊ የሚመስል የፖለቲካ ሥርዓት ውስጥ የማንገባበት ምንም ምክንያት አይኖርም። አሁን ትልቁ ነገር ምንድ ነው? እንዲህ አድርገው የሚያስቡ ሰዎች ከአስተዳደር ሥርዓቱ ራሳቸውን እያገለሉ በወጡ ቁጥር ሌላው በልቼ ልሂድ የሚለው የዳርዊንን ሐሳብ የሚተገብር በባህ ቁጥር አሁን እንደሚታየው ነው። ልክ ዳርዊን እንደሚለው “ሰው በዝግመተ ለውጥ ዝንጀሮ ከሚመስል እንስሳነት

ወደ ሰውነት መጣ ይላሉ። የሰው ልጅ ወደዝንጀሮ የሚጠጋ ዝንጀሮ የሚመስል ጠባይ ያለው ነው፤” ዝንጀሮ ደግሞ ያሸነፈ የሚኖርበት ማኅበር ዓይነት አኗኗር የሚኖር እንስሳ ነው።

ዝም ብለህ የዝንጀሮ መንጋን ብትመለከት ዘግናኝ ነው፤ በተለይ አንድ ወንድ የዚያ ቡድን መሪ ይሆንና ሌሎች ሴቶች ናቸው የሚሆኑት፤ ወንዶችን ቀጥቅጦ ገዝቶ ነው ያንን የበላይነት የሚያስከብረው።

የሰው ልጅ እንዴት ከዝንጀሮ ይማራል? ቀጥቅጦ መግዛትን ከዝንጀሮ የተማረ እስኪመስል ድረስ የዝንጀሮ ጠባይ እንዲይዝ የተደረግንበት አንዱ ማሳያ የፖለቲካው ወደዚያ ዓይነት ጽንፍ መሄዱ ነው። ከዚያ ዓይነት አካሄድ እንድንወጣ በዚህም በዚያም በአንድም በሌላ መንገድ እንዲህ ዓይነቱ አካሄድ ስሕተት መሆኑን ማሳየት የሚችል ማኅበረሰብ መገንባት አለብን ብዬ አስባለሁ።

ያኔ ወደ ቀናው የፖለቲካ አስተሳሰብ ውስጥ በመግባት ሁለተኛው፣ በጋራ ሠርቶ በጋራ የሚሳካለት ማኅበረሰብአዊ እይታ ይመጣል። አንዱ የሌላውን፣ የሀገርን ወይም ሀገር ከምንለው ጀርባ ያለውን የሕዝብ ሀብት ዘርፎ እኩለ ሌሊቱ ሙሉ ሲጠጣ አድሮ፣ ዝሙት ሠርቶ፣ እንደድሎት ቆጥሮ ከሚኖር ይልቅ፣ “ይህ ገንዘብ የሕዝብ ንብረት ነው የሀገሪ ነው” ወደሚል አስተሳሰብ መጥቶ መሬት የወደቀውን ወንድም እኅቱን፣ እናት አባቱን ከመሬት በማንሣት፣ እንዲያውም ወደ እርሱ ደረጃ ከፍ በማድረግ ከብረን በጋራ የምንኖርበት አስተሳሰብና አሠራር ከቻልን ፖለቲካውን አስተካክልን ብዬ አስባለሁ።

እንደዚህ ዓይነት አስተሳሰብ ያለው ማኅበረሰብ “ሆዴ ይሙላ ደረቴ ይቅላ” ከሚል የዝንጀሮ አስተሳሰብ ወጥቶ የሰውነትን ክብር ወደ ሚስጥ ማንነት መምጣት አለበት። ሰውነት ገና ከትንሽ ነገር ይጀምራል። በዕድሜ ትንሽ ሆነ ትልቅም ሆነ፣ አረጅ ወጣትም ሆነ፣ ገንዘብ ኖረውም አልኖረውም፣ ሰው መሆን በራሱ ክቡር ነው።

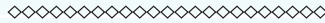
ያንን የክፋት መንገድና አስተሳሰብ የሚጸየፍ ማኅበረሰብ ይኖራል ብዬ አስባለሁና የተማረው ትውልድ መጀመሪያ ራሱን መፈተሽ አለበት። ሰውነት በእግዚአብሔር አምሳል መኖር ነው፤ እግዚአብሔርን መምሰል ነው፤ እግዚአብሔርን መስሎ ለመኖር መትጋት ነው፤ እግዚአብሔር ከሚፈልገው ሙሉ ለሙሉ ራሱን አስወጥቶ ራሱን በሆዳምነት መስመር ውስጥ የከተተ ሰው ነኝ ብሎ ማሰብ አለበት ብዬ አላስብም። ስለዚህ ከዚያ ቅኝት እንዲወጣ የሚያደርግ ማኅበረሰብ እያበዛን በሄድን ቁጥር በእኔ ግምት ፖለቲካውንም እንቀይራለን ብዬ አስባለሁ።

42 **ጉባኤ ቃና ሐምሌ ፳፻፲፭ ዓ.ም**

ከቤተ ክርስቲያን አባቶች የተማርነው ጠንክሮ መማርን፤ መሥራትን፤ ሰውን ያለዋጋ መውደድን፤ ስለሆነ ወጣቶችም ይህን ፈለግ በመከተል ለእግዚአብሔርም ለሰውም የተመቸ አካሄድን መከተል አለባቸው ።

ሥነ ምግባር ያላቸው ከክፉ ነገር ራሳቸውን የሚጠብቁ ለሀገር ለወገን የሚጨነቁ የሚያስቡ ሀገር ወገንን የተፈጠሩለት ለዚያ እንደሆነ የሚያምኑና በዚያ ልክ ተግተውና ጠንክረው በመሥራት ራሳቸውን፣ ሌላ ክርስቲያንንና ሀገርን ሊያገለግሉ ይገባል።

ይክተር ወርቁ፡ እሺ፤ እኔም ከልብ አመሰግናለሁ።



ብሂለ አበው

ፌ ቤተ ክርስቲያን መጠጊያችን ነች፤ ቤተ ክርስትያን የኖሳ መርክብ ነች፤ በውስጧ እንጠለለን፤ ከውጭዋ ግን ማዕበልና ቀለያት ተከፍተዋል። (ቅዱስ እንድርድስ)

ፌ አስተዋዮች ዐዋቂዎች ጥበበኞች ጸሐፍት ሀገር አይመዝበር፤ ሕዝብ አይበደል፤ ሕዝብ አይናቅ፤ ሕዝብ ከሕዝብ አይበላለጥ፤ ሕዝብ አይፈናቀል፤ ነፃነት ይኑር፤ ሰላም ይሰፈን. . . ሰላሉ በመንግሥት ሲወነጀሉ፤ አሸባሪ ሲባሉ ተወንጅለውም ሲገረፉ በእስር ሲማቅቁ ከሀገር ተገፍተው ሲወጡ - ያኔ ጥበብም ተሰደደች ማለት ነው። (አንጋረ ፈላስፋ)

ፌ ያልገደለ እጅ ግን ያላዳነ፤ ያልሰረቀ እጅ ግን ያልመፀወተ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ የለውም። እውነተኛው መልካምነት ክፉ አለማድረግ ብቻ ሳይሆን መልካም ማድረግም ነው። የሚጎዳንን መተውብቻ ሳይሆን ስለ ሌሎች ጥቅም መድከምም ነው። (አባ ሺናዳ ሣልሳዊ)

ፌ ቂመኛ የሚጸልየው ጸሎና ገበሬ በባሕር ዘርቶ አጭዶ የሚያገኘው ምርት እኩል ነው። (ማር ይስሐቅ)

ፌ መመጽወትና መጸም ለነፍስ ሕይወትን ለሥጋ ጤንነትን ይሰጣል። (አንጋረ ፈላስፋ)

የጥያቄዎቻችሁ መልስ

በዲ/ን አብርሃም ባንቲሁን

ጥያቄ:- “እኛ የግቢ ጉባኤ ተማሪዎች ብዙ ጊዜ ክፍተቶችን ስናገኝ በተለይ ለሁለት ወራት ወደ ቤተሰብ ለዕረፍት ስንመለስ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ እንፈልጋለን፤ ግን ምንም እንኳን ፍላጎቱ ቢኖረንም ከየት መጀመር እንዳለብን እንኳን አናውቅም፤ እንደውም አንዳንድ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ አታንብቡ ትሰናክላላችሁ” ይሉናል፤ በጉባኤ ቃና መጽሔታችሁ ምላሽ ቢሰጠን፡፡

መልስ:- ይህ እጅግ በጣም ወቅታዊ እና በግቢ ጉባኤ ሕይወት ውስጥ ብዙ ተማሪዎችን የሚፈታተን ትልቅ ጥያቄ ነው፡፡ በዕረፍት ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብና ለመረዳት መሻታችሁ የሚበረታታ ድንቅ ፍላጎት ነው፡፡

በቅድስት ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን አስተምህሮ መሠረት፤ ከቅዱሳት መጻሕፍት እይታ አንጻር የተወሰኑ ነጥቦችን እንደሚከተለው በዝርዝር እንመለከታለን፡፡

1. “መጽሐፍ ቅዱስ አታንብቡ፤ ትሰናክላላችሁ”

አንዳንድ ሰዎች ከበጎ ቅንዓት ወይም ካለመረዳት የተነሣ “መጽሐፍ ቅዱስን አታንብቡ፤ ትሰናክላላችሁ” ይላሉ፡፡ ነገር ግን ቤተክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ እንዳይነበብ አታግድም፤ ይልቁንም እንዴት መነበብ እንዳለበት ትመራላች እንጂ፡፡

ውድ የግቢ ጉባኤ ልጆች፡ ቅዱሳት መጻሕፍትን አለማንበብ ራሱ ለስሕተትና ለጥፋት እንደሚዳርግ ጌታችን በግልጽ የተናገረውን እንመልክት፡

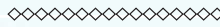
“መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ” (ማቴ. ፳፪ ፥፳፱)

ቅዱስ ጳውሎስም ለደቀ መዝሙሩ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅም እንዲህ ሲል አስቀምጦታል፡

“አንተ ግን በተማርህበትና በተረዳህበት ነገር ጸንተህ ኑር፤ ከማን እንደ ተማርኸው ታውቃለህና፤ ከሕፃንነትህም ጀምረህ ክርስቶስ ኢየሱስን በማመን፤ መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጡህ የሚችሉትን ቅዱሳን መጻሕፍትን ዐውቀሃል። የእግዚአብሔር ሰው ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሣጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል።” (፪ኛ ጢሞ. ፫፥፲፭-፲፮)

ታላቁ የቤተክርስቲያን አባት ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅም በተመሳሳይ ምእመናን መጽሐፍ ቅዱስን እንዳያነቡ ሰበብ ሲፈልጉና ሲፈሩ በጥበቅ ይገሥጻቸው ነበር። በእርሱ ዘመን የነበሩ ሰዎች “እኛ ዓለማውያን ነን፤ ሚስትና ልጆች አሉን፤ መነኮሳት አይደለንም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ የእነርሱ ሥራ ነው” ሲሉ እርሱ ግን እንዲህ ብሏል።

“ይህ መጻሕፍትን አለማንበብ ሰይጣን የፈጠረው ሰበብ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ይበልጥ የሚያስፈልገው በዓለም ውስጥ ለሚኖሩት፤ በውጊያና በፈተና መሐል ላሉት ለእነርሱ ነው... መጽሐፍ ቅዱስን አለማወቅ ታላቅ ገደልና ጥልቅ ጥፋት ነው።” (Homilies on Matthew)



ስለዚህ፡ መሰናክል የሚመጣው መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ሳይሆን፤ በገዛ ዕውቀትና በትዕቢት ተመርኩዞ የራስን ትርጉም ለመስጠት ሲሞክር ነው።

2. መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ ልንከተላቸው የሚገቡ ሕጎች (ቅድመ ሁኔታዎች) ምንድን ናቸው?

በትሕትና እና በጸሎት መጀመር

ንባቡን ከመጀመራችን በፊት “አቤቱ ልቡናዬን አብራ” ብሎ መጸለይ ያስፈልጋል። ቅዱስ ዳዊት “ለባሪያህ መልካም አድርግ፤ ሕያው እንድሆንኑ ቃልህንም እንድጠብቅ ዓይኖቼን ክፈት፤ ከሕግህም ተአምራትህን አያለሁ፤ እኔ በምድር እንግዳ ነኝ፤ ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር።” (መዝ. ፻፲፰፡፲፯-፲፰)

ከቤተ ክርስቲያን ትርጓሜ አለመውጣት

መጽሐፍ ቅዱስ የቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ነው፤ በመሆኑም በግል ስሜትና ዕውቀት ፈጽሞ መተርጎም አይቻልም። ቅዱስ ጴጥሮስ በግልጽ እንዳስተማረው፡ “በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጎም አልተፈቀደም” (፪ኛ ጴጥ. ፩፡፳) ይህ ኃይለ ቃል ለዚህ ማረጋገጫ ነው ።

የማናውቀውን ጠይቆ መረዳት

በሐዋርያት ሥራ ላይ ተጽፎ እንደምናገኘው ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበረ። ቅዱስ ፊልጶስ “በውኑ የምታነበውን ታስተውለዋለህ?” ባለው ጊዜ፤ ጃንደረባው የመለሰው መልስ ለኦርቶዶክሳውያን ትልቅ መመሪያ ነው፤ “የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻለኛል?” (ሐዋ. ፰፡፱-፴፩) እንዳለ እኛም የማንረዳውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ለአባቶችና ለመምህራን በማስታወሻ ይዘን መጠየቅ ይገባል።

3. የሁለት ወራት የዕረፍት ጊዜ አነጣጥ ዕቅድ (Practical Guide)

“ከየት እንጀምር?” ለሚለው ጥያቄአችሁ፤ ለሁለት ወራት (፳ ቀናት) የሚሆን ስልታዊና ቀላል የአነጣጥ ፍላጎት በከፊሉ እንመልከት።

ሀ. የመጀመሪያው ወር (ወደ አዲስ ኪዳን መግቢያ)

በቀጥታ ከብሉይ ኪዳን ትንቢቶች ለምሳሌ ከትንቢተ ሕዝቅኤል መጀመር ግራ ሊያጋባ ይችላል። ስለዚህ ከአዲስ ኪዳን ታሪኮች መጀመር ይመረጣል፤ ከሐዲስ ኪዳንም ያለ አበው ትርጓሜ ራእይን ቢያነቡ ለመረዳት ያስችግራል።

አንደኛ እና ሁለተኛ ሳምንት፡- ከ፱ቱ ወንጌላት አንዱ የሆነው የማቴዎስ ወንጌል ማንበብ (አብዛኞቹ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርቶችን ከዚህ መጽሐፍ ያገኛሉ።)

ሦስተኛ ሳምንት፡- የሐዋርያት ሥራ (የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ታሪክና የሐዋርያት ጉዞ ምን እንደሚመስል ለመረዳት ያስችላል።)

አራተኛ ሳምንት፡- የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መልእክቶች (በተለይ ሮሜ፣ ቆሮንቶስ፣ ገላትያ) እና የቅዱስ ያዕቆብ መልእክት (ለዕለት ዕለት ክርስቲያናዊ ሕይወት ተግባራዊ ምክር የሚሰጥ እንደ ወጣኒነታችን ለተግባራዊ ክርስትና ያግዘናል።)

ለ. ሁለተኛው ወር (ታሪክና የጥበብ መጻሕፍት)

አምስተኛና ስድስተኛ ሳምንት፡- ኦሪት ዘፍጥረት (የዓለም መፈጠር፣ የአባቶች ታሪክ) እና ኦሪት ዘጸአት (የእስራኤል ከግብፅ መውጣት(ይህ ለክርስትና ሕይወት ጉዞ ምሳሌ ነው።))

ሰባተኛና ስምንተኛ ሳምንት፦ የምሳሌ መጽሐፍ (ለወጣቶች እጅግ ጠቃሚ የሆኑ የጥበብ ምክሮች ያሉበት) እና የየዕለቱ መዝሙረ ዳዊትን አብሮ መጸለይ።

አነስተኛ ግብ ማስቀመጥ፦ መጽሐፉን ለመጨረስ መሮጥ ሳይሆን ከመረዳት ጋር ያንብቡ፤ ብዙ ከማንበብ ይልቅ በጥንቃቄና በማስተዋል ማንበብ ይመረጣል፤ ለዕውቀት ብቻ ሳይሆን ተረድቶ ለመለወጥ ማንበብ ያስፈልጋል።

በአባቶች መጻሕፍት መታገዝ ፦ መጽሐፍ ቅዱስን ስታነቡ የሃይማኖት መጻሕፍትን (ለምሳሌ የቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ የቅዱስ አትናቴዎስ፣ ቅዱስ ኤፍሬም የሌሎችም አባቶች መጻሕፍት) ጎን ለጎን ማንበብ መንገዱን የተቃና ያድርገዋል።

ውድ የግቢ ጉባኤ ልጆች፦ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነውና ተነቦ አይጠገብም፤ ተተርጉሞም አያልቅም። እስከ ዛሬ የተነሡ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያን ተርጉመው ከነገሩን ነገር በተጨማሪም አዲስ ነገር እስከ ዓለም ፍጻሜ የሚነሡ ሌሎች ሊቃውንት ይነግሩናል። የማይለዋወጥ እና አዲስ የማይሆነው ነገር ቢኖር መሠረታዊ እምነታቸው እና ሐሳባቸው ነው። እስከ ዓለም ፍጻሜ ማንም ቢነሣ ከቀደሙት አበው ትምህርት እና መሠረተ እምነት ጋር የሚጋጭ ሆነ የሚቃረን ነገርን ካመጣ ያ ሐሳብ እነርሱን ካነሣቸው መንፈስ ቅዱስ እንዳልሆነ እንረዳለን። መንፈስ ቅዱስ እርስ በርስ አይጋጭምና።

መጽሐፍ ቅዱስን በተሻለ መልኩ ለመረዳት ሰባት ነገሮች መገንዘብ አስፈላጊ ነው።

፩ኛ. የመጽሐፍ ቅዱስ መልክዓ ምድር (Biblical Geography)

መጽሐፍ ቅዱስ በተወሰነ ምድር፣ ተራራ፣ ወንዝ እና ከተማ ውስጥ የተፈጸሙ ታሪኮችን የያዘ መጽሐፍ ነው።

ጥቅሙ፡- የአንድን ታሪክ መልከክ ምድራዊ አቀማመጥ ማወቅ የምሥጢሩን ጥልቀት ለመረዳት ይረዳል። ለምሳሌ፡- ጌታችን በምሳሌው “አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሪኮ ወረደ” ሲል ኢየሩሳሌም ከተራራማ ቦታ ላይ የምትገኝ፤ ኢየሪኮ ደግሞ ወደ ታች ዝቅ ብላ በደልዳላ ቦታ የምትገኝ መሆኗን ማወቅ፤ ታሪኩን በዓይነ ሕሊናችን እንድንሥለውና “ከፍታ ካላት ከቅድስት ከተማ (ከገነት) ወደ ዝቅታና ወደ ምድር የወረደውን የአዳምን ታሪክ” በምሥጢር እንድንረዳ ያግዘናል። (ሉቃ. ፲፱) ወንጌላትን ስናነብ የቅዱሳን ቦታዎችን (እንደ ገሊላ ባሕር፣ ዮርዳኖስ ወንዝ፣ ደብረ ዘይት ተራራ) አቀማመጥ በካርታ ለማየት መሞክር መልካም ነው።

፪. የመጽሐፍ ቅዱስ ሕዝቦች ታሪክ (Biblical History)

ቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፉት በተለያዩ ዘመናትና በነገሥታት ታሪክ ውስጥ አልፈው ነው። የአይሁድ፣ የግብፅ፣ የአሦር፣ የባቢሎን፣ የፋርስና የሮማውያን ታሪክ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ጋር የተሳሰረ ነው።

ጥቅሙ፡- በሐዲስ ኪዳን ወንጌል ውስጥ የአይሁድ ማኅበረሰብ በሮማውያን የቅኝ አገዛዝ ሥር እንደነበረ መረዳት፣ ሕዝቡ ምን ዓይነት መሲሕ ይጠብቅ እንደነበረ (የፖለቲካ ነጻ አውጪ) እና ጌታችን የመጣበትን ሰማያዊ ዓላማ ለምን ሊረዱት እንዳልቻሉ በግልጽ እንድንረዳው ያግዘናል። ለምሳሌ፡- “ኢየሱስም በይሁዳ ቤተ ልሔም በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በተወለደ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሰብአ ሰገል። የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና እያሉ ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።”(ማቴ. ፪፥፪)

ስለዚህ የግቢ ጉባኤ ተማሪዎች ለዕረፍት ሲውጡ፡ በወንጌል ውስጥ “ሄሮድስ”፣ “ጲላጦስ” ወይም “ቀያፋ” የሚሉትን ስሞች ሲያገኙ፣ በዚያ ዘመን የነበራቸውን ታሪካዊ ሚና አስተውለው ቢመጡ በክርስ መርሐ ግብር እንዲሁም ከመምህራን በመጠየቅ የመጽሐፍ ቅዱስን ሐሳብና ትርጉም በቀላሉ ለመረዳት አይቸገሩም።

፩. የመጽሐፍ ቅዱስ ሕዝቦች ባህል (Biblical Culture)

እግዚአብሔር ለሰዎች የተናገረውና የተገለጠው በሰዎች ቋንቋና ባህል ውስጥ ሆኖ ነው። የጥንቱ መካከለኛው ምሥራቅ ባህል፣ የጋብቻ ሥርዓት፣ የግብርና ሕይወት፣ የአመጋገብና የሰላምታ ልውውጥ ዛሬ ካለንበት ባህል የተለየ ነው።

ጥቅሙ፡- ለምሳሌ በቃና ዘገሊላ ሰርግ ላይ የወይን ጠጅ ማለት ለአስተናጋጆቹ ምን ያህል ትልቅ የባህል ውርደት እንደነበረ መረዳት፣ ድንግል ማርያም ያሳየችውን የራሳቸውና የምልጃ ሚና ይበልጥ እንድናደንቅ ያደርገናል። (ዮሐ. ፪፥፫)

፪. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ እንስሳት ጥናት (Biblical Zoology)

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በርካታ እንስሳት ለምሳሌ፡- ለምስጋና፣ ለትምህርት ወይም ለምሳሌነት ተጠቅሰዋል።

ጥቅሙ፡- ጌታችን “እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብ የዋሆች ሁኑ” ሲል የእባብና የርግብን ተፈጥሮ ማወቅ ክርስቲያናዊ ጥበብን እንድንረዳ ያደርገናል። ርግብ የዋህ ናት፤ ቂም አትይዝም፤ እባብ ልባም ነው፤ ጭንቅላቱን ይጠብቃል፤ ቆዳውን (አሮጌ ማንነቱን) ይገፈፋል። (ማቴ. ፲፥፲፮)

ውድ የግቢ ጉባኤ ተማሪዎች! በዕረፍታችሁ ወቅት ወንጌልን ስታነቡ፡- ወንጌል ላይ የሚጠቀሱትን በግ፣ ፍየል፣ ቀበሮ ፣ ንስር የመሳሰሉት እንስሳት ተፈጥሮ እያስተዋላችሁ አንብቡ፡፡(ለምሳሌ፡- ሄሮድስን ቀበሮ ያለው ለምንድነው? የሚለውን ጭምር መመርመር፡፡ (ሉቃ. ፲፫፡፴፪)

፮. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ ዕፅዋት ጥናት (Biblical Botany)

ዕፅዋት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ትልቅ ቦታ አላቸው፡፡ ከዕፅ ሕይወት ጀምሮ እስከ ጌታችን የመስቀል ዕንጨት፣ የሾላ ዛፍ፣ የበለስ ዛፍና የወይን ተክል በወንጌል ውስጥ በስፋት ይገኛሉ፡፡

ጥቅሙ፡- ጌታችን “እኔ እውነተኛ የወይን ተክል ነኝ” ሲል፣ የወይን ተክል ቅርንጫፍ ከግንዱ ካልተጣበቀ በስተቀር ፈጽሞ ሊያፈራ እንደማይችልና ደርቆ እንደሚቃጠል ማወቅ፣ እኛም ከቤተ ክርስቲያንና ከክርስቶስ (በምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን) ከተለየን ሕይወት እንደሌለን የሚያሳይ ታላቅ ትምህርት ነው፡፡ የበለስ ዛፍ ቅጠል ብቻ አውጥታ አለማፍራቷና መረገሟም የግብዝነት ምሳሌ መሆኑን እንረዳለን፡፡ (ዮሐ. ፲፭፡፩-፬)

፯. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ ማዕድናት ጥናት (Biblical Mineralogy)

ወርቅ ጨው፣ ዕንቁ እና የተለያዩ የከበሩ ድንጋዮች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በምሳሌነትና በታሪክነት ይጠቀሳሉ፡፡

ጥቅሙ፡- ሰብአ ሰገል ለሕዳኑ ጌታ ያቀረቡት “ወርቅ፣ ዕጣንና ክርቤ “ምንነታቸውንና ተፈጥሯዊ ጥቅማቸውን ስናጠና ምሥጢሩ ግልጽ ይሆንልናል፡፡ ወርቅ ለንግሥናው (ንጉሥ ነውና) ፣ ዕጣን ለክህነቱና

(ካህን ነውና) ፣ ክርቤ ደግሞ ለሞቱና ለሕማሙ ነው የሚለው የሊቃውንቱ ትርጓሜ መረዳት የሚቻለው የማዕድናቱንና የዕፀዋቱን አገልግሎት በመረዳት ነው። (ማቴ. ፪፥፲፩)

“እናንተ የምድር ጨው ናችሁ”፦ ሲባልም የጨውን ጣዕም ለጨካኝነትና መበስበስን መከላከያነት ማወቅ የክርስቲያንን ሚና ይገልጻል።(ማቴ ፭፥፲፫)

፩. መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈባቸው የመጀመሪያዎቹ ቋንቋዎች ጥናት (Biblical Languages)

ብሉይ ኪዳን በዕብራይስጥ (ጥቂቱ በአረማይክ)፣ አብኞቹ የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ደግሞ በግሪክ ቋንቋ የተጻፉ ናቸው። ወደ እኛ የመጣው በግእዝና በአማርኛ ተተርጉሞ ነው።

ጥቅሙ፦ አንዳንድ ጊዜ በትርጉም ምክንያት የሚፈጠሩ ጥቃቅን ብዥታዎችን ለመቅረፍ የመጀመሪያውን ቋንቋ ፍቺ ማየት ይጠቅማል። ለምሳሌ፦ ጌታችን ለቅዱስ ጴጥሮስ “ትወደኛለህን?” ብሎ ሦስት ጊዜ ሲጠይቀው በግሪኩ መጽሐፍ የተጠቀሙት ቃላት “አጋፔ” (ፍጹም ፍቅር) እና “ፊሊያ” (የወንድማማችነት ፍቅር) በመሆናቸው፣ በቅዱስ ጴጥሮስና በጌታችን መካከል የተደረገውን የፍቅር ደረጃ ልውውጥ ይበልጥ እንድንረዳ ያደርገናል። (ዮሐ. ፳፩፥፲፭)

በአጠቃላይ መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ መሠረታዊ ነገረ መለኮታዊ መልእክቱ እንዳንስት አውዱን ጠብቀን በጥንቃቄ ማንበብ ይገባናል እንጂ ፈርተን ብንሸሸው መልካምና ክፉውን መለየት አንችልም። ስለዚህ ከክፉ ለመራቅ፣ በጎውን ለመፈጸም ቃሉን ማንበብ የግድ ነውና በዚህ በክረምት ወራት ጠንክረን ቃሉን እናንብብ።

በዶ/ር ሜሮን ቶሎሳ

ሶስና እና አፎምያ አሥራ አንድኛ እና አሥራ ሁለተኛ ክፍል አንድ ወንበር ላይ ተቀምጠው የተማሩ፤ የቅድመ ግቢ ጉባኤ መርሐ ግብርም አብረው ሲሳተፉ የነበሩ ሲሆን የተለያየ ግቢ ጉባኤ መመደባቸው ያደኝነታቸውን ያላደበዘዘው የልብ ጓደኛዎች ናቸው።

በዝናብ አለፋሁሽ፤ እንግዲህ ሶሊ ይቅር በይኝ! ያው እንደነገርኩሽ ወደ ክፍለ ሀገር አያቶቼን ለመጠየቅ ስለምሄድ ነው።” አለቻት።

ሶስናም ያንን የሚያምረው ፊቷ እንደ ጽጌረዳ ፈክቶ “ኸረ የምን ይቅርታ አመጣሽብኝ ደግሞ! በጊዜ ወደሥራችን መግባት አለብን እኮ! ቀኑ እንደሆነ ነጋ ብለሽ ሳትጨርሻ ይመሽ ጀምሯል።” ብላ መለሰችላት።

“አፎሚ በዚህ በክረምት እረፍታችን ታስታውሺ እንደሆነ እነሰሎሞን ሲሳተፉበት የነበረው የወጣቶች እርዳታ ክብብ ትንሽ ተዳክሟል። እናም ከነሱ ጋር ተደዋውለን በደንብ የማጠናከር ሥራ ብንሠራ ብዬ አስባለሁ፤ በዋነኝነት በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጠንካራ እንዲሆኑ ሥራዎችን መሥራት ከእኛ ብዙ ይጠበቃል፤ ለሥጋ የሚሆን ምግብ የሚመግብ በሰውም ሆነ በፈጣሪያችን ዘንድ ምስጉን ቢሆንም፤ የነፍስ ምግብ በሚመግበው አብልጦ እንደሚደሰት፤ እነርሱን አብልጦ እንደሚወድ አምላካችን “ማርያምስ የማይቀሟት በጎ እድልን መረጠች።” ብሎ ያመሰግናችን ልብ ማለት ነው።

ሌላው ደግሞ ወንድሞችና እናቶችን በማስተባበር የተለያዩ የልማት ሥራዎችን በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ላይ ለመሥራት ሐሳብም አለኝ። ዘመናችን በስልካችን ውስጥ እየተሽከረከረች ያለችበት ወቅት እንደመሆኗ እነዚህን ሐሳቦች ተደራሽ ለማድረግ ማኅበራዊ ሚዲያዎችን በአግባቡ መጠቀም እንዳለብንም ልብ ይሏል፤ ከሁሉ በፊት ግን ያው ሰው ፊት ስትቀርቢ ታጥበሽ፤ ንፁሕ ልብስ ለብሰሽ፤ ከቻልሽም ጥሩ መዓዛ ተላብሰሽ አይደል? እነዚህን እኅት ወንድሞች ከማስተማር

አብዛኛው የክፍለ ሀገር ልጅ ወላጆቹን በሥራ ስለሚያግዝ ብዬ ነው።”
አለች ሶስና።

“ኣሱንም እንዴት ኣላሰብም ብለሽ ነው! ከጭቃው እና ከዝናቡ እንዲሁም ከወንዝ ሙላቱ በተጨማሪ ፈተና ሊሆንብኝ እንደሚችል አስቤአለሁ፤ ስለሆነም ቅድሚያ እነሱን ማሳመን እንዳለብኝ ነው ያሰብኩት፤ እንዲከናወንልኝ ደግሞ አምላኬን በጸሎት እጠይቀዋለሁ፤ ከጸሎት ምን ያልፋል ብለሽ ነው?” ብላ በጥያቄ ጀምራ በጥያቄ መልክ ሐሳቧን ገለጸችላት።

ሶስናም “አልጋ በአልጋ እንደማይሆን እያሰብን መንዝ አለብን ብዬ ነው የኔ ብልህ! በዬ ወደቤት እንሂድ፤ ቆንጆ ቁርስ ሠርቼ ላብላሽ፤ ትዝ ይልሻል ዐሥራ አንደኛ ክፍል ሆነን እንጀራ መጋገር አልችልም ስልሽ የተቆጣሽኝ? ቻልኩ እኮ፤ አሁን ብታዩ ባለሙያ ሆኜልሻለሁ፤ ሙሉ ሴት እየሆንኩልሽ ነው። እኔ የምሠራውን ምስር ወጥ ብትቀምሺ ዶሮ ለምኔ! ያስብልሻል፤ የፍርፍሩ ሳይነሣ ማለት ነው፤ ዶሮ ወጡን ደግሞ አሁን ለእንቁጣጣሽ ሲኦሲ (COC) ፈተና አለኝ!” ብላ ፈገግ አደረገችት።

አፍምያ እንደ በረዶ የነፁ ጥርሶቿን ገለጥ አድርጋ “ጣቶቼ ተቆረጠሙ በይኛ! ዛሬ ጉዴ ነዋ! ጎበዝ ምክር ሰሚነሽ እባክሽ! እንደእኔ አመሰክሱት ሴት ልጅ ለራሷ የሚሆን ምግብ የማብሰል ልምድ ሊኖራት ይገባል ብዬ ስለማምን ነው ያኔ ጠንክር ያለ ሂስ የለገስኩሽ፤ በይ እንሃድ እስከምቀምለው ጓጉቻለሁ።” ብላት ተያይዘው ወደሶስና ቤት አመሩ።